

ת"פ 23108/09/19 - מדינת ישראל, ע"י פרקליטות מחוז חיפה נגד יניר טאלב, חמודי טאלב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 23108-09-19 מדינת ישראל נ' טאלב (עציר) ואח'
בפני כבוד השופט דניאל פיש

בעניין: מדינת ישראל ע"י פרקליטות מחוז חיפה
(פלילי) עו"ד אדם סרי

המאשימה

נגד

1. יניר טאלב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מוטי לוי
2. חמודי טאלב (עציר) ע"י ב"כ עו"ד ליאור בר זוהר

הנאשמים

הכרעת דין

פתח דבר - כתב האישום

כתב האישום מייחס לנאשמים- יניר טאלב וחמודי טאלב, עבירות של שוד בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 402(ב) + סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז- 1977 ועבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות- עבירה לפי סעיף 333 + 335(א)(2) + 29 לחוק.

בהתאם לכתב האישום, הנאשמים ורואד טאלב (להלן: "רואד") הם אחים (להלן שלושתם: "האחים"). ביום 17.8.19 סמוך לשעה 3:31 לפנות בוקר, ברחוב העצמאות לכיוון המפרץ, סמוך לבניין מספר 78, לאחר ששתו אלכוהול, עצרו האחים מונית מסוג סקודה שמספרה 8446126 (להלן: "המונית") ובה נהג גאבי ניעמה, יליד 1957 (להלן: "המתלון"). רואד התיישב במושב שליד הנהג, הנאשם 2 במושב האחורי שמאלי והנאשם 1 במושב הימני אחורי. האחים סיכמו עם המתלון שיסיעם לרחוב חטיבת כרמלי בחיפה תמורת 40 ₪. בהמשך, הכווינו האחים את המתלון לרחוב שבזי, שם התגורר הנאשם 2 והורו לו לעצור לקראת סוף הרחוב. בשלב זה, כשדרש המתלון את התשלום עבור הנסיעה, החל רואד להכותו בחוזקה בפניו באמצעות אגרופים, תוך שהוא דורש מהמתלון בערבית "תוציא את הכסף". הנאשם 1 חנק את המתלון מאחור והנאשם 2 יצא מהמונית, פתח את דלת הנהג והחל להכות את המתלון. זאת, עשו האחים תוך שהם מקללים את המתלון ועל מנת לשדוד אותו. אחד האחים כיבה את מנוע המונית ונטל את המפתחות מחריץ ההתנעה, תוך שהאחים צועקים למתלון בערבית "תביא כסף". המתלון הוציא את ארנקו (להלן: "הארנק")

ואמר לאחים שייתן להם אותו אם יחזירו לו את המפתחות. אחד האחים החל להושיט למתלון בחזרה את המפתחות והתלון נטל אותם בחזרה והשליך את הארנק לקרקע מחוץ למונית, תוך שהאחים ממשיכים להכותו בחוזקה. האחים נטלו את תכולת הארנק ובו מזומן בסך 1,300 ₪, תעודת זהות, רישיון נהיגה, כרטיסי אשראי וכרטיס עובד. בנוסף, נטלו מתוך המונית מטבעות ואת הטלפון הנייד של המתלון מסוג סמסונג ונמלטו עם השלל. המתלון אסף בחזרה את ארנקו הריק מהקרקע, הניע את המונית ונמלט מהמקום בנסיעה. כתוצאה מהתקיפה ע"י הנאשמים ורואד, נגרמו למתלון שבר ברצפת ארובת עין שמאל ונפיחות בפנים. הוא נזקק ל-4 ימי אשפוז ו-7 ימי מנוחה. בנוסף, נשברו משקפיו ונקרעו מכנסיו. ביום 20.8.19 מכר הנאשם 2 את מכשיר הטלפון בחנות "גולד מובייל" תמורת 100 ₪, על דעת הנאשם 1.

העדות בבית המשפט

העד, השוטר דוד אוחיון, אישר בעדותו בבית המשפט שעבר על המוצגים וכי כל חקירות הנאשמים מצולמות. בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1, נשאל העד מדוע לא נעשה עימות בין הנאשם 1 למתלון נוכח טענתו לפיה ניסה להפריד והשיב שעל מנת להגן על המתלון שפחד ממנו. עוד נשאל מדוע לא נעשה עימות בינו לבין עדת הראייה אוקסנה והשיב שאינו יודע האם יש מזכר לגבי כך שחששה. עוד נשאל העד מדוע לא נעשה עימות בין הנאשמים עצמם נוכח הבדלי הגרסאות והשיב שהם סירבו והדבר מצויין בחקירות. העד נשאל מדוע הטענה בגין ההפרדה לא הוטחה במתלון או בעדה באופן ישיר והשיב שכל מה שנאמר על ידם הוטח בפני המתלון וגם בפניהם (עמ' 5 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 6 ש' 13).

בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 2, אישר העד שהיה בשחזור בדירתה של אוקסנה וכי הוא נערך בשפה העברית. העד נשאל האם זכור לו שאוקסנה התעקשה ששלושת המעורבים תקפו את הנהג והשיב שאינו זוכר וכי זה נאמר. העד נשאל מדוע לא שאל מי עשה מה והשיב- **"השחזור שלה היה מפורט והיא אפילו הצביעה אם אני לא טועה. הסרט לא מולי אני לא זוכר. אם ראית את הסרט אני מאמין שהיא אמרה בדיוק מה כל אחד עשה"**. בהמשך, הוצג הסרט בשחזור (ת/31) בדירה שם טענה ששלושתם תקפו ולא פירטה מי עשה מה והשיב שהיא אמרה ששלושתם תקפו. העד נשאל האם ידוע לו שהנאשם 2 מתגורר באותו בניין והשיב שאוקסנה לא מתגוררת שם אלא הוריה. העד לא ידע לומר מדוע לא שאל אותה לגבי היכרותה עם הנאשם 2 שמתגורר בבניין. העד אישר שהשאלה הזו ספציפית לא נשאלה. בחקירתו החוזרת נשאל העד איזו מחלוקת היתה, אם בכלל, לגבי המעורבות של הנאשם 2 באירוע והשיב- **"אם הוא היה שותף לאירוע או לא? מה המחלוקת? אני לא זוכר את כל החקירות שלו. מה השאלה? איזו מחלוקת?"** (עמ' 6 לפרוטוקול ש' 15- עמ' 7 ש' 14).

העד- המתלון, גאבי נייעמה, השיב בעדותו שהוא נהג מונית לפרנסתו, כבן 61. המתלון התבקש לספר מה קרה בלילה שבין 16-17.8.19 ופירט- **"אני הייתי ברחוב העצמאות בעיר, ניגש אליי בן אדם, ביקש שאסיע אותו לחטיבת כרמלי. רק שפתחתי את הדלתות נכנסו עוד שניים. התחלנו בנסיעה. לשאלת ביהמ"ש האוטו ננעל לבד. התחלנו לנסוע, כשהגענו לכיוון העליה של חטיבת כרמלי אז זה שישב לידי אומר לי תפנה שמאלה, לא בפנייה הראשונה, בשנייה, תיכנס עד הסוף. וזה בדיוק מה שקרה. הגענו לשם, עצרתי, אנשים נחמדים, הוא שואל כמה מגיע לך שאשלם, אחד, זה שמאחוריו ירד ונכנס לכיוון הדלת וזה שירד שלידי כאילו רצה לשלם והוא נתן לי פתאום מכה. לשאלת ביהמ"ש זה שמאחורה ירד, היו שניים מאחורה, זה לא שמאחורי אלא המצד השני**

ירד, זה שלידי רצה לשלם והוא נתן לי את המכה באזור העין השמאלית, ונפתחו כל הדלתות והם נעמדו, אחד מאחורה, אני הייתי קשור עם החגורה ונחנקתי וחטפתי מכות מכל הכיוונים. אחד מהצד השני קפץ למפתח של האוטו ומדומם אותו ולוקח אותו ביד. אני לבינתיים חוטף מכות מכל הכיוונים, הם רוצים כסף. לשאלת ביהמ"ש מה כוונה מכל הכיוונים אני משיב שגם מאחורה, גם מהצד, גם מהצד שלי וכולם מקללים. בינתיים אני עם המכות מכל הכיוונים, אני גם חנוק וגם מקבל מכות וגם רוצים את הכסף, הם קורעים לי את החולצה. הכוונה באני חנוק זה שישב מאחורה או שהחזיק אותי או שהיה לו משהו ביד, בצוואר, אני לא יכול לדעת עם מה הוא חנק אותי. אולי החזיק עם החגורה אני לא יודע, אבל אני ממש... ואני חוטף מכות מכל הכיוונים והם רוצים כסף, אמרתי תקחו מה שיש. לקחו הכל, נזרק למטה ברצפה, לקחו לי פלאפון, לקחו את הכסף, תעודת זהות, רישיון נהיגה, כרטיס אשראי. לשאלת ביהמ"ש מי לקח מה אני משיב שאני לא יכול להצביע, מעולם לא ראיתי אותם ולא מכיר אותם, הם שלושה, כל אחד והתפקיד שלו. בינתיים אני הייתי לבד" (עמ' 7 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 8 ש' 11).

המתלונן השיב שדובר בסביבות השעה 4.20 לפנות בוקר ושלל שיש לו היכרות עם הנוסעים. הוא השיב שדרש 40 ₪ עבור הנסיעה ואישר שהם ביקשו לנסוע לרחוב חטיבת כרמלי ואז התבקש להיכנס שמאלה לכיוון שבזי. המתלונן נשאל מה קרה כשעצר ברחוב שבזי עם הנוסעים מאחור והשיב "אחד שלא ישב בדיוק מאחורי אלא מהצד השני היה לו שקית ביד והוא נכנס לכיוון הבית לשם, מצד ימין, יש שם איזה דלת ברזל לא יודע. זה שלידי כאילו בא לשלם והוא נתן לי את המכה". המתלונן אישר שנותר נוסע אחד מאחורה. עוד נשאל מה קרה עם הנוסע שיצא לבית והשיב "זה שיצא לבית הוא חזר, אני לא יודע אם הוא לקח את המפתח או לא, אני יודע שלקחו לי את המפתח דוממו את האוטו, אני בינתיים עם כל המכות מה שהיה לי... לשאלת ביהמ"ש מה קרה עם זה שיצא לבית הוא הלך וחזר, השתתף איתם, הם חסמו לי את כל הדלתות מכל הכיוונים". המתלונן נשאל למה הכוונה בהשתתף איתם והשיב שהוא נתן מכות וגם חיפש כסף. המתלונן השיב שהנאשמים קיללו אותו, את אמא שלו ומשפחתו. המתלונן נשאל איך הנוסע הלך לבית וגם נתן מכות והשיב-"אחד מאחורה נותן מכות, אחד מהצד השמאלי שלי בדלת ממש חסם אותי עם מכות וזה שמהצד הימני עלה על הכיסא וגם נתן מכות וחיפש דברים. אני לא יכול להסביר לך יותר מזה שאני חוטף מכות והם מחפשים את הדברים שלהם. להצביע איזה יד שמאל ימין אני לא יכול לדעת". המתלונן נשאל כיצד הוא קיבל מכות מהתוקף מצד שמאל היות ויש שם דלת והשיב שהם פתחו את הדלת שהיתה לגמרי פתוחה. המתלונן נשאל מי מבין הנוסעים קילל והשיב-"זה שמצד שמאל הוא קילל וגם עם הצעקות וזה הוא קרה למישהו מאחורה, חמודי, ואני זוכר גם שאמר תשבור את הבקבוק, מפחיד אותי כאילו. זה שמצד שמאל אמר לאלה מאחורה אני לא יודע למי התכוון, בשביל להפחיד אותי, והוא דרש את הכסף". עוד נשאל מאיזה מקומות במונית לקחו לו כסף והשיב-"לקחו מהארנק, מהמאפרה ולקחו מהכסף שבדיוק על השמשה גם היה שם. כל הדברים היו מונחים מול העיניים שלהם, שלקחו את הארנק כל הדברים שלי שם" (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 12- עמ' 9 ש' 22).

המתלונן נשאל בעדותו איזה סוג של מכות קיבל והשיב שקיבל את המכה הראשונה והופתע ואז הם המשיכו אך לא ידע לספק תיאור מדויק. המתלונן נשאל האם זכור לו שאמר שקיבל מכות ובעיטות והשיב-"זה שמצד ימין שעלה לי על הכיסא וגם הייתי חנוק וחטפתי מכות וגם חיפש בידיים וגם נותן עם הרגליים, הוא היה חופשי וישב על הכיסא, אז יש לו כל ההזדמנויות לתת". המתלונן נשאל מה קרה עם הארנק שלו והשיב שהתוקפים לקחו ממנו את הדברים והוא מצא אותו ליד הרכב. עוד נשאל מה קרה עם המפתח והשיב-"המפתח היה לו ביד וזה שעמד מצד ימין זה

שמצד שמאל אמר לי תן לי כסף וצועק ומקלל, רק שחטפתי את המפתח הוא גם קיבל כל מה שהוא רוצה והם חיפשו משהו והייתי עייף לגמרי ושמעתי רק צעקות, מאיפה הצעקות שמעתי משהו גם מהשכנים למעלה שהם התחילו גם לצעוק, מה אתם רוצים ממנו ובינתיים אני עם המכות, וכנראה שפחדו, אני לא יודע מה להגיד לך, השתחררתי באיזשהו שלב". המתלון נשאל מה הוא עשה שהם דרשו ממנו את המפתח והשיב שניסה להגיד להם לתת לו את המפתח תמורת כל מה שהם רוצים. המתלון לא זכר מה עוד הנאשמים דיברו ביניהם מלבד קללות. כאשר נאמר לו שאמר שאחד מהם צעק "תביא את הסכין אני רוצה להרוג אותו", השיב-"אמרתי, בקבוק וגם סכין. אמרתי שאולי ניסו להפחיד אותי, לא יודע מה בדיוק הכוונה. לשאלת ביהמ"ש לא היה בקבוק או סכין". המתלון השיב ששמע את השם חמודי ולא שמע שם נוסף. עוד נשאל מה קרה לחולצה שלו והשיב-"הבגדים שלי כולם נקרעו, הם ניסו לקחת את הארנק מהמכנס הם קרעו לי אותו, את החולצה, שרטו את הפנים". עוד הוסיף שמשקפיו התרסקו לגמרי. המתלון נשאל מה קרה לפניו והשיב שישנן תמונות ושהיה מאושפז בבית החולים. כאשר הוצגו לו תמונות 7-8 מת/38 השיב שזה נגרם כתוצאה מהמכות שקיבל. עוד הוצגו לו תמונות של ארנק מת/15 והשיב-"לשאלת ביהמ"ש המשטרה לא באה אליי, הם כנראה עזבו והשתחררתי, תוך דקה אני רק יצאתי מהאזור ראיתי אוטו והתחלתי לצפור וזה בדיוק הניידת שהייתה בקרבת מקום". המתלון השיב שמדובר בארנק שלו שהיו בו הדברים ושנלקחו ממנו ת"ז, כ"א, כרטיסי עבודה, רישיון נהיגה, וכסף בסביבות 1,400 סך הכל. המתלון נשאל מה אמר לשוטר בניידת והשיב שאמר שתקפו אותו שלושה אנשים. כאשר נאמר למתלון שלטענת הנאשמים רק חלק מהנוסעים תקפו אותו, השיב-"כולם נתנו מכות מכל הכיוונים, גם מאחורה וגם מקדימה וגם לידי ומעליי". עוד נשאל לגבי הטענה לפיה אחד מהם ניסה להפריד או לעצור והשיב-"אף אחד לא הפריד צעק ולא כלום, לא לעזרה, לא היה לו לא נעים, לא היה שום צעקות". המתלון התבקש לספר על נזקיו בעקבות האירוע והשיב-"אני נפצעתי באף, בעין, מכות בכל הראש, אני עד היום עם פאניקה. אני מפחד, מפחד מעצמי, יותר מזה אני לא יכול להסביר, אני לא מאחל לאף אחד שיהיה במקומי". עוד נשאל לגבי עבודתו בעקבות האירוע והשיב-"יש לי הרבה פחדים. לשאלת ביהמ"ש אני עצמאי, והיום אני מפחד לגשת לכל בן אדם, אפילו בן אדם שאני מכיר וכבר עושה חשבון מיליון פעם" (עמ' 9 לפרוטוקול ש' 23- עמ' 11 ש' 22).

בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 נשאל המתלון האם כאשר הם עלו למונית ידע לאן הוא נוסע מבחינת מחיר ומקום והשיב שסגר מחיר של 40 ₪ ואז הצטרפו השניים הנוספים. לדבריו, לא ידע שהם שלושה. המתלון השיב שהם שוחחו ביניהם בשפה הערבית. עוד נשאל האם הם היו שתויים והשיב שלא הריח ריח של שתייה אך היו להם כוסות פלסטיק ביד עם נוזל והם שתו באמצעות קשים. כאשר נאמר לו שבמשטרה טען שהיו שתויים ולא יכול היה להגיד האם היו שתויים לגמרי, השיב-"אמרתי שכן, בן אדם שיש לו כוס שותה אבל אני לא אמרתי מה יש בכוס אם שתייה או לא. הם שתו". כאשר נאמר לו שהשניים האחרים ירדו והוא דיבר רק עם הנוסע שליידו לגבי הכסף כשרק שניהם במונית, השיב-"רק אחד מאחורה ירד, ניגש כאילו לבניין, לדלת שיש שם ברזל, השני שמאחורה נשאר מאחורה ולא ירד, ושני חטפתי את המכות הם כבר חסמו אותי מכל הכיוונים. מי עמד ומי עמד משם אני לא יודע, אבל שלושתם היו, ארבעתנו היינו בזירה בתוך המונית ומסביבתה". כאשר נאמר לו שזה סותר את הראיות בתיק, השיב-"אני אמרתי שזה שישב במונית נשאר, אני אומר שברגע שעצרתי ירד זה שמימני ירד ופתח את הדלת והשני זה עם השקית מימין מאחורה ניגש כאילו לבניין, וזה שליידו רצה לשלם לי ונתן את המכה. זה שישב לידי נעמד ובא להוציא את הכסף מהכיס ונתן לי את המכה בפנים, מי קפץ מהצד, הם נכנסו אחד מהצד השני, זה שמאחורה החזיק אותי חזק וחטפתי מכות מכל הכיוונים. מי נתן מי לא, כולם נתנו את המכות" (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 12 ש' 26).

המתלון אישר שהוא עצמו לא ירד מהמונית והנוסע לידו ירד. הוא נשאל האם הוא נתן לו אגרוף מבחוץ בעמידה והשיב-
"נכון למה מה זה קילומטר רחוק? זה דלת והוא נתן לי עם כל הכוח שלו שהוא עומד ואני יושב. הוא כנראה
נכנס עם הגוף למונית, איך קיבלתי מכה? הוא פתח את הדלת שאל כמה מגיע לך והסתובב כאילו הוא רוצה
לשלם ונותן לי את המכה עם כל הגוף ואני רואה שכל הדלתות חסומות כל אחד עמד בן אדם. (העד מדגים על
ידי כך שהוא קם ומסתובב כאילו שהוא האדם שישב לידו)". המתלון חזר על כך שהנוסע מאחור נותר ברכב
ובנוסע השני ירד עם השקית וחזר. לטענתו, שלושתם נותרו בזירה ותקפו אותו. כאשר נאמר לו שמהראיות עולה
שהנוסע מקדימה התחיל באירוע והשניים מאחור יצאו מהרכב, השיב-"הם לא יצאו. זה בדיוק הראשון שירד זה היה
זה שלידי, והוא עשה את כל המשחק שלו ובינתיים גם זה שמאחוריו יצא עם השקית, זה שני האנשים. השלישי
נשאר מאחורי עם האוטו, הוא לא ירד. שאלת על שני אנשים זה שני האנשים. השלישי נשאר". המתלון נשאל
האם הנוסע שישב לידו חזר לרכב והשיב ששלושתם חזרו. הוא נשאל האם הוא נכנס שוב לתוך המונית והשיב-"אני לא
יודע איזה אחד מהם נכנס עוד פעם לתוך האוטו. אני לא יכול לענות לך על זה מי מהם, אבל שלושתם... אני
הסברתי את עצמי, אני לא מכיר אותם, זה בדיוק מה שהיה. אתה מתחיל להגיד לי מי מהם נכנס מי מהם יצא.
אני מבהיר לך". המתלון אישר שיש לו שבר בעין כתוצאה מהאגרוף של הבחור שעשה עצמו משלם. עוד אישר
שבשלב מסוים פתחו את הדלת לידו. המתלון נשאל האם ידוע לו שהוא במשפט של שני האחרים שישבו מאחור והשיב-
"אני לא יודע, אני מוזמן לביהמ"ש ישבו מאחורה, קדימה אני לא יודע. שלושה אנשים תקפו אותי" (עמ' 12
לפרוטוקול ש' 27- עמ' 14 ש' 3).

המתלון נשאל לגבי גרסת הנאשם 1 לפיה השניים מאחור לא תכננו ולא ידעו וכאשר הבחור שישב לידו נתן אגרוף הם
ניגשו אליו פתחו את הדלת שליד הנהג ואמרו לו לחדול. המתלון השיב שפתחו את דלת הנהג. כאשר נאמר לו שפתחו
את הדלת שליד הנהג וניסה לדבר עם אחיו שלא יתקוף, השיב-"אני לא זוכר. אני לא יכול להגיד לך כן או לא, אני
יודע שחטפתי את המכה מהדלת שהוא פתח ועושה כאילו הוא רוצה לשלם. אחד מאחורה ירד, והוא חזר. כל
המילים שאתה טוען אני לא שמעתי" ובהמשך-"אף אחד לא אמר מילה לטובתי. אף אחד. אל תבוא לי משמאל
או מימין, אני בן אדם ישר ואם לא הייתי ישר לא הייתי אומר לך לא מכיר אותם לא ראיתי אותם". המתלון
נשאל האם לא ראה שדלת הנוסע שלידו נפתחה ומישהו ניסה למשוך את הבחור שתקף אותו והשיב-"זה שישב לידי
פתח את הדלת, כשהוא ירד כל הדלתות נפתחו, אז איפה הבעיה פה? הוא בא ואמר לו ומישהו פתח?".
המתלון נשאל האם בדבריו לפיהם כל הדלתות נפתחו הוא מתכוון לנעילה המרכזית והשיב בחיוב. המתלון השיב שזה
שמאחוריו גם ירד מהאוטו ופתח את הדלת שלו, שלידו, מאחורה. עוד נשאל האם זה מאחור שנותר ברכב ירד ממנו
בשלב כלשהו והשיב-"יש אחד מהם שאתה מדבר עליו, לשאלת ביהמ"ש האם זה שחנק אותי ירד באיזשהו שלב
אני משיב שהייתי במצב אחר לגמרי אני לא יכול להגיד. ברגע שהתחיל כל הצעקות והשכנים צעקו מלמעלה
הם לקחו מה שלקחו וברחו, הם לא חיכו לי" (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 29-4).

המתלון נשאל האם בשלב כלשהו במהלך האירוע או מאז שהחלו המכות ירד מהאוטו או נותר כל הזמן ברכב והשיב
שהוא לא ראה שירד מהרכב והרגיש חנוק. המתלון נשאל האם בשלב מסוים הרגיש מישהו שעלה עליו והשיב-"נכון,
שני האנשים מפה מכים אותי ועולים עליי ונותנים לי בעיטות, גם מאחורה הוא חנק אותי, אתה תהיה במקומי
מה תעשה?". המתלון נשאל האם הוא מאשר שבשלב מסוים מישהו היה עליו והתגוששו או שהוא תקף אותו והשיב-
"לא רוצה לענות לא יודע. במצבי אני יכול להגיד לך כמה אנשים היו מעליי? אחד בטח שעלה ונתן מכות וזה
מהצד הזה נותן מכות וזה שמאחורה מחזיק אותי, מה אני פייטר? אני לא רוצה להגיד דברים לא נכונים. הוא

ישב על המושב ונתן לי מכות וקיבל מה שהוא רוצה". המתלונן נשאל האם דובר באותו בחור מההתחלה והשיב-
"לא, הדלתות כולן היו פתוחות וכל אחד נעמד ליד הדלת שלו וכל אחד עשה את העבודה שלו, שוב פעם אתה
חוזר על הדלת שהוא פתח". המתלונן נשאל האם משהו ניגש פיזית ופתח את הדלת והשיב-"הם היו פתוחות, אני
יודע רק דבר אחד שאני חטפתי מכות והם לקחו את הדברים שלי. תשאל אותם לא אותי". כאשר נאמר לו שזה
מה שהוא אומר, השיב-"איך הוא זכר את כל הדברים האלה ברגע שהרביץ לבן אדם?". כאשר נאמר לו שהוא
טוען שניסה למשוך את הבחור שהיה עליו ולהפריד, השיב-"הבנתי אותך והוא פתח את הדלת ונתן מכות, לא נתן
צעקות שיפרידו ולא ניסה להפריד". עוד נשאל האם יתכן שהמכות שחוזה זה ניסיון הפרדה והשיב-"כשהוא רוצה
להפריד הוא מפריד בין הידיים אבל לא נותן אגרופים בעיניים ובראש כמו שעשה. תחשוב לבד". המתלונן נשאל
האם מי שעמד ליד הדלת נתן לו אגרופים בידיים ובראש והשיב ששלושתם נתנו וכל הידיים היו עליו מאחורה ומקדימה.
המתלונן השיב שאינו יודע מי הוציא את המפתחות מהאטו. הוא נשאל האם מדובר בבחור הראשון והשיב-"זה שבא
מצד ימין. מי שישב מצד ימין מקדימה הוא שכיבה ושלף את המפתח. לשאלת ביהמ"ש האם זה זה שישב
מאחורה שלף את המפתח אני משיב שלא. זה שנכנס מצד ימין לידי בכיסא הוא זה ששלף את המפתח.
מאחורה אני לא מאמין שיגיע גם לשם. אני יודע על בן אדם שבא מצד ימין ושלף את המפתח". עוד נשאל האם
זה אותו אחד שצעק חמודי חמודי והשיב שאינו יודע ולא ראה. המתלונן הופנה לעדותו מיום 20.8.19 שם טען שמי
שהגיע לדלת שלו זה הבחור השני שירד והשיב שאינו זוכר ולא יודע להצביע מי מהם. עוד נשאל האם בחקירתו טען
שרק אחד ירד והשיב ששנים ירדו, זה מימינו וזה מאחור. המתלונן נשאל האם מי שפתח את הדלת לידו זה הבחור
מאחור והשיב-"אני לא יודע לא ראיתי את הפרצוף שלו, אני יודע שאנשים תקפו אותי. אתה רוצה שאגיד לך
בדיוק אני לא מכיר את התמונות שלהם". כאשר הופנה לשורות 15-18, השיב-"זה נכון. זה שירד מאחורה כאילו
ניגש לבניין וחזר". כאשר נאמר לו שבחקירה קרא לו הבחור השני והוא זה שפתח את הדלת לידו, השיב-"כן, הוא
חזר ופתח לי את הדלת, ואז הוא גם הרביץ לי. כולם הרביצו לי ואף אחד לא הפריד". המתלונן נשאל האם
מישהי צעקה מלמעלה והשיב-"כן. היא צעקה "מה אתם רוצים ממנו? תעזבו אותו" (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 30-
עמ' 16 ש' 20).

בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 אישר המתלונן שסיפר אמת במשטרה. הוא אישר שמסקפי הראייה שלו נשברו ולא
ידע לומר איזה מספר יש לו. המתלונן השיב שהוא רואה גם בלי משקפיים. המתלונן נשאל האם ידוע לו באיזה שלב
באירוע המשקפיים נשברו והשיב-"אני לא יודע. אני לא מצאתי אותם. אולי נשארו בזירה שם, אולי עפו, אבל לא
מצאתי אותם באוטו. הם נשברו ואבדו". המתלונן אישר שהמכה הראשונה שחטף היתה לפנים ולא ידע לומר האם
הם נשברו כתוצאה מאותה מכה. המתלונן השיב שמי שנתן לו את המכה הראשונה הוא זה שישב לידו ובא לשלם.
המתלונן נשאל האם מדובר בבחור שישב עליו בתוך המונית והכה אותו באגרופים ובעיטות והשיב-"אני לא יודע. אני
יודע שאחד ישב עלי, אחד נתן מכות ואחד חנק אותי. אני לא יודע מי זה ומי זה ומי זה. אני יודע להגיד
שחטפתי מכות". המתלונן נשאל האם הבחין בפרטים מזהים של התוקפים למעט שהיו צעירים ממוצא ערבי והשיב-
"לא, הם לבשו מכנס ג'ינס ושניים מהם לבשו גופיה לבנה, השלישי אולי היה עם צבע אחר. שמתי לב שכולם
עם שיער קצוץ". המתלונן לא זכר לומר האם היו מגולחים או מזוקנים. כאשר נאמר למתלונן שלאחר המכה
הראשונה ושכירת משקפיו לא ראה דבר והשיב-"אני אומר ששלושה תקפו אותי. לשאלת ביהמ"ש, אני אומר שאני
יודע ששלושה תקפו אותי בוודאות. ראיתי ששלושה תוקפים, אחד מפה, אחד מפה והשלישי מאחורה. אני
צמוד לכסא, קשור". המתלונן נשאל האם מי שישב עליו היה מזוקן או מגולח והשיב-"אני לא יכול להגיד כלום. לא
ראיתי אותו". המתלונן אישר שלא ראה את הבחור מאחור במהלך התקיפה אך הרגיש את ידיו או את החגורה מאחור.
המתלונן השיב שהבחור שניגש לדלת הברזל הוא הבחור עם השקית ביד שהלך וחזר. המתלונן נשאל האם ראה אותו

חוזר או רק חושב שהוא חזר והשיב-כן, ראיתי אותו חוזר ואז לא ראיתי כלום, כי הכל מכות, ומצד שני כל הדלתות שלי חסומות עם אנשים. אני לא מאשים סתם בנאדם" (עמ' 16 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 18 ש' 2).

המתלונן נשאל האם ראה את הבחור עם השקיות נכנס שוב למונית או נשאר בחוץ או שאינו יודע והשיב שאינו יודע לומר. עוד נשאל מי קרא לחמודי והשיב שאינו זוכר מי זה היה והוא נעמד לידו בדלת של הנהג משמאל. המתלונן אישר שהבחור שהיה לידו בדלת הנהג ביקש ממנו סכין או בקבוק. עוד אישר שהוא לא יודע היכן חמודי היה. כאשר נאמר לו שחמודי גר בשבזי 15 והוא הבחור שהיה עם שקית ביד, השיב שאינו יודע ולא ראה את פניו. בהמשך, נאמר לו שחמודי מודה שנסע במונית אך טוען שלא תקף ונשאל האם הוא יכול לומר מה עשה לו והשיב-**"אני לא יכול לטעון כלום. אני יכול לטעון ששלושת האנשים שהיו אצלי באוטו תקפו אותי. מה כל אחד והתפקיד שלו אני לא יודע לבוא ולהצביע זה עשה לי ככה וככה אני לא יכול להגיד לך"**. המתלונן נשאל האם חמודי לא היה ליד הדלת שלו והשיב-**"אני לא יודע. זה שהיה לידי בדלת הוא שקרא חמודי, הוא עשה לא עשה מה עשה זה המילים שאני שמעתי. לשאלת ביהמ"ש- אתה אומר שזה שהיה בדלת לידך קרא לחמודי אני משיב שכן"**. המתלונן אישר שזה שהיה ליד הדלת קרא לחמודי ואישר שהוא לא יודע לומר מה כל אחד עשה ולא ראה האם חמודי חזר חזרה לרכב. המתלונן חזר על כך שאינו יודע מי הוא חמודי היות ולא ראה אותו. כאשר נאמר לו שהוא לא ראה שאותו אדם עם השקית נכנס חזרה למונית, השיב-**"זה אני לא זוכר נכנס לא נכנס, הם שלושה אנשים הם שותפים... הוא ראיתי שחזר ולא זוכר מה הוא עשה. הוא חזר לאיזה דלת, אולי לידי, אני לא ראיתי אני חטפתי מכות. לשאלת ביהמ"ש- אני הבנתי שהוא חזר לדלת שלך והתקיף אותך מכות מהכיוון הזה אני משיב שיכול להיות. אני לא ראיתי את הפרצוף שלו. לשאלת ביהמ"ש- אני לא יודע מי זה שחזר עם השקית אבל כולם נתנו מכות. זה שעמד לידי הוא נתן לי מכות, חמודי לא חמודי אני לא יודע. לשאלת ביהמ"ש מאיפה הוא הגיע אני משיב שלא ראיתי, אבל זה שיצא חזר לאוטו, איפה נעמד ובאיזו עמדה מהאוטו אני לא יכול להגיד לך"**. המתלונן נשאל האם נעשה לו מסדר זיהוי ולא הצליח לזהות והשיב שהוא עדיין לא מזהה. בהמשך, חזר על כך שאינו מסוגל לאבחן בין שלושת השותפים (עמ' 18 לפרוטוקול ש' 3- עמ' 20 ש' 4).

המתלונן נשאל האם הוא יכול לומר בוודאות שחמודי נטל חלק ונתן לו אגרוף או בעיטה והשיב-**"אני לא יכול להגיד בדיוק. אני אמרתי את זה ואמרתי שאני לא יכול להצביע על אף בן אדם, אני לא מכיר את האנשים ולא רוצה להכיר אותם, קרה מה שקרה, אם היית שואל אותי בתוך הלב אני ... אבל אני גם מצטער שאנשים מתנפלים על בן אדם שהם גם לא מכירים אותו ובלי רחמנות ולא רוצה שיהיה חלק להזיק להם, הם הזיקו לי. אני עונה לך מצד ימין ואתה לא רוצה להבין אני לא יודע מה כל אחד לקח בתפקיד. שלושתם היו, קיבלתי מהם את המכות וזה מה שיש לי. מה שרשום בדוח זה מה שאני מספר עכשיו. אפילו מול העיניים שלהם"**. המתלונן שלל ששוחח על המקרה עם מישו מהשכנים וציין ששמע שכנים צועקים אך לא דיבר איתם. המתלונן הופנה לשחזור של הנהג- דקה 19:48 ואישר שזכור לו שנסע במונית עם השוטרים. הוא נשאל למה כוונתו כשאומר "איך שמספרות השכנות" והסביר-**"אחרי שכל המהומות נגמרו וכל מיני ובאו השוטרים והגישו לי את כל העזרה הם קראו גם לשכנות, היא אומרת לידי והוא חוקר"**. המתלונן אישר שעמד ליד ושמע את השכנה מספרת לשוטר. הוא השיב ששמע שכנה אחת מדברת ואינו יודע את שמה. המתלונן נשאל האם היא היתה רוסייה והשיב-**"מאיפה אני יודע? מה אני חבר שלה? אני אמרתי שאלו אותה שאלה וזה מה שאני אומר בדיוק זה ההסבר שלי ואז השוטר ביקש ממני לזוז הצידה אז זזתי"**. המתלונן נשאל מדוע אמר לפי איך שמספרות השכנות כאשר הוא ראה אותו הולך לכיוון הדלת והשיב-**"שבן אדם יורד מהאוטו אני לא יודע לאן הוא הולך אבל השכנה בעדות שלה אמרה שהגיע לדלת"**

אתה מבין? אני שמעתי בדיוק וזה ההסבר שלי. המתלונן נשאל האם בעצם לא ראה אותו והשיב-**"ירד מהדלת שלי והלך לכיוון הדלת. זה כמה מטרים. לשאלת ביהמ"ש אני גם ראיתי וגם השכנה אמרה שהוא הלך. ראיתי אותו הולך לכיוון הדלת".** כאשר נאמר לו שזה בעצם הסקת מסקנות, השיב-**"הוא ירד ממני והלך לכיוון הדלת וחזר אח"כ, תשאל את השכנים מה שהם ראו אבל את זה היא אמרה והשוטר הזיז אותי, אז זה ההסבר שאתה שמעת"** (עמ' 20 לפרוטוקול ש' 5- עמ' 21 ש' 14).

בחקירתו החוזרת נשאל המתלונן האם השבר שלו בעין נגרם מהמכה הראשונה שקיבל והשיב-**"קיבלתי את המכות, יש לי שבר באף ושבר בעין. אני לא יודע איזה מכה עשתה לי איזה נזק".** עוד נשאל כיצד ידוע לו שהיו שלושה תוקפים כאשר נשברו לו המשקפיים ולא ראה דבר לאחר המכה הראשונה והשיב-**"היו באוטו שלושה אנשים ואין אף אחד בשטח חוץ מהם. והיה שעת לילה".** כאשר נאמר למתלונן שלדבריו הבחור שירד והלך לכיוון הדלת חזר, והוא לא יודע מה עשה אח"כ, בעוד שלפני כן אמר לעו"ד לוי שהבחור שירד מהאוטו הלך לבנין וחזר והוא זה שפתח את הדלת שלו והסביר-**"ששניהם נכונים, זה שעמד לידי ורצה לשלם שנתן לי את המכה והוא שירד הלך וחזר לידי שאני לא אצא או אברח. לא יודע. אבל הוא נעמד לידי ואחר מאחורה, שלושה אנשים".** המתלונן נשאל מה עשה זה שעמד לידי והשיב שנתן מכות. המתלונן נשאל מה עוד שמע את השכנה אומרת מלבד זה שהבחור שירד הלך לבנין וחזר והשיב-**"שום דבר, השוטר אמר לי זוז הצידה. השאלה נשאלה בדיוק מול העיניים שלי, לא יותר מזה".** בהסכמת הסניגורים הוגשו הודעות העד: הודעה מיום 17.8.19 06:30 הוגשה וסומנה ת/46, הודעה מיום 20.8.19 הוגשה וסומנה ת/47, הודעה מיום 28.8.19 הוגשה וסומנה ת/48, הודעה מיום 1.9.19 הוגשה וסומנה ת/49 (עמ' 21 לפרוטוקול ש' 17- עמ' 23 ש' 26).

העדה, אוקסנה מאסימקוב, נשאלה בעדותה היכן ישנה בלילה של ה-16.8-17.8.19 והשיבה שישנה בשבזי 15 בקומה עליונה ממנה ניתן לראות את הרחוב. העדה סירבה לומר באיזו קומה שהתה. העדה נשאלה מה ראתה ופירטה-**"ראיתי שם שהייתה מונית ובפנים היה נהג, ושני בנים. אחד ישב על יד הנהג ואחד עמד בחוץ ליד הנהג. מי שישב לקח משהו ומי שעמד הרביץ לו. היה עוד אחד שיצא מהדלת, יש כניסה למטה, השלישי יצא מהבנין. כולם הרביצו לנהג, שלושה אנשים הרביצו לו. אחד ישב ליד הנהג, עוד אחד עמד ליד הנהג ועוד אחד אח"כ יצא מהבנין. הרביצו לו, כל האנשים. אחר כך הגברת אמרה מה קרה לא נותנים לישון, אני מתכוונת למישהו מהבנין והגבר אמר שהכל בסדר. אני ראיתי את כל זה מהחלון. לשאלת ביהמ"ש מדוע הייתי ערה בשעה כזו אני משיבה שישנתי אבל התעוררתי מהרעש. לשאלת ביהמ"ש לא ראיתי עוד משהו. ראיתי את המשטרה מגיעה אח"כ ושאלו אותי מה אני ראיתי. אחרי המכות האנשים הלכו לכיוון מדרגות שיש שם ברחוב. ואחר כך הנהג נסע וחזר עם משטרה".** העדה השיבה שאינה מכירה את נהג המונית או את מי משלושת האנשים. העדה אישרה שראתה אחד לוקח דברים מהמונית. היא נשאלה מה לבש והשיבה שחולצה לבנה ומכנסי ג'ינס. העדה השיבה שלקח את הדברים מהדלת של הנוסע שעל יד הנהג. העדה אישרה שהיה מישהו שעמד בצד השני של המונית ליד הנהג, מחוץ למונית שגם לבש חולצה לבנה וג'ינס. העדה לא ידעה לומר באיזה חלק של הגוף של הנהג הוא הרביץ. כאשר התבקש לרענן את זכרונו שאמרה במשטרה שהוא הכה בחוזקה באזור הפנים של הנהג, השיבה-**"אני לא ראיתי מאה אחוז אבל הנהג ישב במקום הישיבה שלו וקיבל בערך מכות בפנים".** העדה השיבה שאינה זוכרת שאמרה פנים וטענה שלא נשאלה איפה הרביצו לו. כאשר הוקראה לה הודעתה לפיה בשורה 5 אמרה **"גבר אחד ישב ליד הנהג, לבש חולצה לבנה ומכנס ג'ינס, ראיתי שהוא לוקח דברים מאזור התאים של הנהג"** אישרה שהדבר זכור לה. בהמשך, אישרה שאמרה שמחוץ למונית ליד דלת הנהג היה גבר שלבש חולצה לבנה, מכנס ג'ינס שהכה בחוזקה באזור הפנים

של נהג המונית. העדה אישרה שנכון שאמרה זאת אך אינה זוכרת כעת. היא אישרה שכאשר דיברה עם השוטר זכרה את האירוע. העדה השיבה שראתה את הגבר השלישי יוצא מהבנין ושלבש גם ג'ינס וחולצה לבנה. היא לא זכרה מה הוא עשה. כאשר רוען זכרונה לפיו אמרה לשוטר **"שמעתי שמישהו יוצא מהבנין, יש שער ברזל למטה, ושמעתי שמישהו יוצא מהבנין עם גופיה לבנה וגם הוא התחיל להרביץ לנהג"**, השיבה שזכור לה שאמרה זאת אך כעת אינה זוכרת מה עשה. העדה זכרה ששוחחה עם השוטר מיד לאחר האירוע והשיבה שסיפרה לו אמת. עוד נשאלה כמה חשודים היו בתקיפה והשיבה שראתה שלושה אך לא ראתה פנים. העדה אישרה שאמרה לשוטר שהיו שלושה תוקפים. כאשר הוצג לעדה השחזור שנעשה בביתה, השיבה- **"לשאלת ביהמ"ש האם אני זוכרת שאמרתי ששלושה אנשים הרביצו לנהג אני משיבה שעכשיו אני לא זוכרת את כל הסיפור. את כל מה שקרה. עכשיו אני לא זוכרת מי יצא והרביץ לו, אמרתי שהרביץ... אני לא זוכרת את כל הפרטים. לשאלת ביהמ"ש אז סיפרתי את מה שראיתי"**. העדה אישרה שכאשר דיברה עם השוטר זכרה. היא אישרה שדיבר איתה שוטר והיו במקום הנהג ושוטר נוסף. היא לא זכרה במדויק כמה זמן הנהג היה לידה וטענה שבערך 5-10 דקות. לדבריה, כשחזרה הביתה הנהג עדיין שוחח עם השוטר. העדה השיבה ששוחחה עם השוטר בחוץ, היכן שאירע המקרה. עוד נשאלה מי צעק לאותה גברת הכל בסדר והשיבה שדובר בתוקף שיצא מהבנין (עמ' 24 לפרוטוקול ש' 8- עמ' 27 ש' 25).

בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם 1 אישרה העדה ששמעה צעקות והתעוררה. עוד אישרה שראתה את מי שיושב ליד הנהג מרביץ לו ועוד אדם נוסף עומד מחוץ לאוטו. העדה נשאלה האם ראתה את מי שעמד מחוץ לאוטו מנסה לפתוח את הדלת של הנוסע, זה שישב ליד הנהג והשיבה שהדלת היתה פתוחה. העדה השיבה שלא ראתה שהוא עומד ליד הדלת איפה שהנוסע. לדבריה, הוא ישב כבר בתוך הרכב. העדה אישרה שהשלושה שראתה היו הבחור שיושב ליד הנהג, הבחור שעומד ליד הדלת והבחור שהגיע מהבלוק וכי לא היה מישהו נוסף. העדה נשאלה האם מישהו ישב במושב האחורי של האוטו והשיבה שלא ראתה. כאשר נאמר לה שהבחור שעמד ליד הדלת של הנהג הוא בסה"כ ניסה להפריד בין זה שהרביץ לנהג לבין הנהג השיבה שאינה יודעת. כאשר נאמר לה שאמרה בשחזור במשטרה שראתה שהבחור שעומד ליד הנהג ניסה למשוך אותו, השיבה שראתה בסוף. כאשר נשאלה האם יכול להיות שהוא ניסה לקחת אותו מהשני שמרביץ לו, השיבה- **"אני אמרתי קודם שהיו שם ודיברו ערבית, אני לא יודעת מה היה שם"**. העדה לא ידעה האם דובר בניסיון להפריד אך אישרה שראתה אותו מושך. היא לא ידעה לומר האם יתכן שרצה להפריד (עמ' 27 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 28 ש' 29).

בחקירתה הנגדית לב"כ הנאשם 2 אישרה העדה שהיא נמצאת בדירה הרבה ושללה שהיא מכירה את חמודי. העדה השיבה שלא מכירה ולא ראתה אותו. עוד שללה שהעידה בבית המשפט בעבר או היתה בתחנת המשטרה. העדה אישרה שסיפרה לשוטר שלא הסתכלה החוצה אלא קצת כי פחדה שיראו אותה. העדה נשאלה האם היא מבינה טוב עברית והשיבה שהיא לא מבינה ממש טוב ושקשה לה להתבטא בעברית. היא נשאלה מדוע לא אמרה זאת לשוטר והשיבה שלא ידעה שניתן להזמין מתורגמן. העדה שללה שנשאלה האם היא רוצה שיבוא שוטר דובר רוסית. כאשר נאמר לה שהיא לא ראתה טוב את מה שקרה בגלל שחששה להסתכל וגרה בקומה גבוה, השיבה- **"גם אני אמרתי קודם שלא ראיתי פנים, עכשיו אמרתי שאני לא יודעת מה קרה בפנים"**. העדה אישרה שהסתכלה בחצי עין, בחשך כדי שלא יראו אותה. עוד אישרה שאיזה בחור יצא מהשער ברזל. העדה נשאלה האם ניתן לראות את שער הברזל או שהוא מתחת לבנין בקו החלון והשיבה- **"לא רואים מהחלון שלי אבל אני יודעת שיש סורג ודלת ברזל. לשאלת ביהמ"ש איך אני יודעת שהוא יצא מהשער, שפותחים את שער הברזל יש רעש של מתכת, שמעתי את הרעש ואחרי זה שמעתי דפיקה של הטריקה של הדלת"**. העדה אישרה שלא ראתה אלא הבינה לפי החריקה

וטריקת הדלת. העדה השיבה שלא ראתה מישהו נכנס לשער או פותח אותו. עוד השיבה שלא ראתה את התוקפים יורדים מהמונית. העדה אישרה שראתה בחור אחד בתוך המונית ועוד אחד ליד נהג המונית עם דלת פתוחה. העדה השיבה שלא ראתה מישהו יושב מאחורי נהג המונית, כלשונה-"**המושב האחורי אני לא ראיתי. אני לא יודעת אם היה שם מישהו**". כאשר נאמר לה שקשה לראות מה קורה במונית מלמעלה, השיבה-"**קודם כל הדלת הייתה פתוחה בצד של הנוסע ודלת השמשה הקדמית באלכסון ראיתי מה קורה בתוך המונית, לפחות בחלק הקדמי**". העדה שללה שראתה מישהו יושב על הנהג והשיבה שראתה בחור בתוך המונית ליד הנהג. העדה נשאלה האם מלמעלה הצליחה לראות דרך החלון בחור ליד הנהג והשיבה-"**כן. הדלת הייתה פתוחה גם של הנהג וגם של הנוסע. הדלתות האחוריות לא היו פתוחות**" (עמ' 28 לפרוטוקול ש' 32- עמ' 30 ש' 25).

העדה השיבה שהחלון נמצא מעל החלק הקדמי של המונית ושראתה יותר את הדלת של הנוסע שיושב ליד הנהג. העדה נשאלה האם כאשר האירוע הסתיים שכנים רבים יצאו החוצה והשיבה שלא ראתה. כאשר נאמר לה שסיפרה שהיו עוד שכנים במרפסת שצעקו מה קורה, השיבה-"**לא, אני אמרתי שהגברת אמרה מה קרה למה לא נותנים לישון, שמעתי שהיא אמרה ככה**". העדה השיבה שיתכן שהיא גם הסתכלה מהחלון כמוה. עוד השיבה שהיא ירדה למטה כאשר המשטרה הגיעה עם הנהג. העדה אישרה שסיפרה לשוטר מה קרה בעברית. העדה נשאלה האם היא קוראת עברית והשיבה-"**אני קוראת אבל לא מבינה. אני יודעת אותיות**". העדה אישרה שהיא לא יכולה לקרוא את הכתב של השוטר שהחתים אותה. לדבריה, היא יודעת את האותיות אבל לא יכולה לתרגם. העדה נשאלה האם הבחור שיצא משער הברזל נכנס חזרה למונית והשיבה בשלילה. לדבריה, הוא יצא מדלת הברזל ונעמד על ידי הדלת נוסע האחורית, מהצד השני, לא של הנהג. העדה נשאלה האם שם הוא נשאר והשיבה שכמה שניות ואינה זוכרת מה אירע לאחר מכן. העדה לא זכרה האם הוא יכול היה לגעת משם בנהג. העדה השיבה שהיא זוכרת במאה אחוז שהוא יצא ועמד שם אך לא זוכרת מעבר לכך. העדה נשאלה האם יתכן שחמודי שיצא מהשער ברזל בעצם לא נגע בנהג והשיבה שיכול להיות (עמ' 30 לפרוטוקול ש' 26- עמ' 32 ש' 4).

בחקירתה החוזרת נשאלה העדה כיצד מסתדרים דבריה במשטרה ובשחזור לפיהם ראתה שלושה מרביצים וכעת טוענת שיתכן שאחד מהם רק ניסה לעזור והשיבה שאינה זוכרת את כל הסיפור כעת. בהמשך טענה כך בתשובה לשאלה כיצד אמרה שראתה ששלושה הרביצו לנהג וכעת טענה שמי שיצא מהבניין יתכן ולא נגע בנהג. המדינה ביקשה להגיש את הודעתה במשטרה. בשאלה ברשות לב"כ הנאשם 1 נשאלה העדה האם לא זכור לה שהוא משך או שאינה זוכרת כלום והשיבה-"**אני זוכרת שבסוף הבן אדם כן ניסה למשוך את הנהג מונית. אבל אני עכשיו לא זוכרת מי יצא מה הוא עשה אח"כ, אני זוכרת שבסוף הוא ניסה למשוך אותו. אבל מי ומה אני לא זוכרת**". הצדדים ויתרו על ע"ת 57 שי דזינדזיחשילי, ע"ת מס' 15 עידן אבוחצירא, ע"ת מס' 38 עופר קליגר, והמוצגים בעניינם הוגשו בהסכמה- ת/1, ת/39, ת/40. ההודעה מיום 17.8.19 הוגשה וסומנה ת/50 (עמ' 32 לפרוטוקול ש' 6- עמ' 33 ש' 18).

הנאשם 1 בעדותו סיפר על ערב האירוע, כאשר לדבריו הם יצאו לבלות במועדון שבו ביחד 3-4 בקבוקי וודקה וביקשו לתפוס מונית הביתה. הנאשם נשאל מי היה והשיב-"**אני חמודי ורוואד. שתינו כמות של אלכוהול וגם היה לנו עוד בקבוק של אלכוהול ביד. קנינו את הבקבוק ורצינו להמשיך את הישיבה אצל אחי. אמרנו השעה מאוחרת בוא נלך לשבת אצל אחי. עצרנו את המונית ועלינו למונית. עלינו למונית ונסענו לבית של אח של חמודי, הגענו לשם וירדתי אני מהמונית, חמודי ירד מהמונית, רוואד נשאר לדבר עם נהג המונית על החשבון. מתי שירדנו אני וחמודי ורוואד נשאר, אני נשארתי וחמודי הלך לכיוון השער של הבניין שלו, ואני נשארתי ליד רוואד,**

לראות מה הוא מדבר עם הנהג, לשלם לו וללכת. קרה ויכוח בינו לבין הנהג, על התשלום, זה התחיל לקלל והתחילו התווכח שניהם. הנהג מונית דחף אותו ואמר לו תביא את הכסף וזהו. אחרי זה התחילו להתפתח איתם וויכוחים ומכות. שראיתי את זה פתחתי את הדלת של הנהג ובאתי לפתוח את הדלת ולהפריד ביניהם. שלא יהיה ביניהם, ראיתי שאני לא יכול להשתלט על זה. אני גם סובל מפוסט טראומה, אני בגיל 17 נדקיתי במכות, יש לי את הבעיה הזו. כל אירוע של בלגן ומכות אני מפחד, אני יוצא משליטה ומפחד לעשות משהו". הנאשם נשאל היכן היה כשהחל הויכוח והשיב-"הייתי בחוץ. אני ואחי חמודי יצאנו מהמונית. אחרי שיצאנו מהמונית חמודי הלך לכיוון של הדלת של השער של הבית ואני נשארתי שם, ליד אחי רוואד. מהצד של הנהג. רוואד היה מהצד של הנוסע ואני הלכתי לצד של הנהג. מתי שקרה הויכוח פתחתי את הדלת וניסיתי להפריד ביניהם שלא יהיה תאקל ביניהם. אבל לא יכולתי להשתלט עליו בגלל שהוא היה בהשפעה של אלכוהול וסמים והזזתי הצידה והלכתי אחורה וזהו" (עמ' 34 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 35 ש' 23).

הנאשם 1 נשאל לגבי טענת נהג המונית לפיה היה מישהו במונית מאחורה שחנק אותו והשיב-"לא היה אף אחד מאחורה. היינו שלושה אנשים, אני חמודי ורוואד. היחיד שנשאר במונית זה רוואד". עוד נשאל מה חמודי עשה והשיב-"היה ליד השער של הבניין, מתי שראה את הויכוח חזר לראות מה יש שם, חזר ועמד בדיוק ליד הדלת האחורית שליד הנוסע של הנהג, מהצד השני. עמד, אמר הנה אחי יכול לשלוט עליו ולא יכל לעשות שום דבר, חמודי עמד והסתכל". כאשר נאמר לו שהשכנה ראתה מלמעלה מישהו מנסה למשוך מישהו מבפנים, כנראה הנהג, השיב שזה היה הוא ופירט שעשה זאת כדי להפריד. הנאשם נשאל מי נגע בפלאפון והשיב-"אני לקחתי את הפלאפון, בגלל שהתבלבלתי בין הטלפון של אחי לבין הטלפון של הנהג. זרקתי אותו לרוואד, רוואד מהעצבים עזב אותו ולא נגע בו, אני לקחתי אותו שלא ישאר שם, חשבתי שנפל ממנו. לקחתי את הטלפון מתי שעליתי לבית של חמודי, באתי לרוואד ואמרתי לו קח את הטלפון שלך והוא אומר לי זה לא שלי. שמתי אותו על השולחן אצל חמודי בבית, אני לא יודע מה חמודי עשה עם זה". הנאשם השיב שבמונית היו ויכוחים וקללות בין רוואד לנהג המונית וגם הרמות ידיים (עמ' 35 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 36 ש' 12).

בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 2 נשאל הנאשם 1 לגבי היחסים במשפחה והשיב שהיחסים בסדר גמור, חמודי הכי צעיר, הוא אחרי רוואד הוא הבכור. הנאשם השיב שהוא ישב במונית במושב האחורי מצד ימין וחמודי מצד שמאל, לדבריו הוא ישב מאחורי הנהג. הנאשם השיב שחמודי היה עם שקית שהיה בתוכה-"וודקה, קרח ולונגים וכוסות פלסטיק. היה עוד כמה דברים אני לא זוכר בדיוק מה". הנאשם השיב שהוא נעצר יום או יומיים לאחר האחים שלו. הנאשם השיב שלא זכור לו כל כך מה סיפר במשטרה בחקירתו הראשונה. עוד נשאל האם זכר את האירוע טוב יותר במשטרה או היום והשיב שהיום. הנאשם הופנה להודעתו הראשונה במשטרה מיום 29.8.19 החל משורה 10 "הלכתי מהצד השני כדי להגיד לרוואד שיעזוב אותו, גם חמודי היה צועק על רוואד די מה אתה עושה, רוואד לא עזב אותו המשיך להרביץ, אם אני זוכר נכון..." " והתבקש לחדד מה חמודי עשה ונשאל כיצד זה מסתדר עם טענתו כעת לפיה חמודי רק הסתכל והשיב-"להפסיק את הבעיה, כן זה מה שקרה. חוץ מזה לא עשה דבר. ביהמ"ש מבהיר לי את השאלה, מה ממה שסיפרתי נכון אני משיב שחוץ מהמילה שהוציא לרוואד די תעזוב אותו". הנאשם אישר שהוא וחמודי ירדו מהמונית ושלל שמי מהם חזר למונית. הנאשם השיב שלריאד יש מכשיר טלפון מסוג גלקסי דומה למכשיר גלקסי שנלקח מהמונית (עמ' 36 לפרוטוקול ש' 14- עמ' 37 ש' 19).

בחקירתו הנגדית לב"כ המאשימה שלל הנאשם 1 שהכיר את נהג המונית בטרם האירוע או את העדה שהעידה לפני כן.

הנאשם אישר שיחסיו עם חמודי ורוואד טובים ושלחמודי אין סיבה לפחד ממנו. הנאשם שלל שהרביץ לחמודי בעבר (ניתן פטור מהפללה עצמית). הנאשם השיב שבלייל האירוע הלכו לשתות ולבלות במועדון. הנאשם שלל שאיים על חמודי בשנה האחרונה והשיב שסיפר אמת במשטרה. הנאשם אישר שיתכן שנחקר פעמיים אך אינו ממש זוכר. הוא השיב שאינו יודע לקרוא עברית. הוא אישר שסיפר אמת בחקירות ובשחזור בזירה. הנאשם נשאל מה הסברו לטענת המתלונן לפיה תקפו אותו שלושה והשיב שזה רק מה שהיה באוטו ושניים היו בחוץ. הנאשם לא ידע להסביר מדוע טען שהותקף ע"י שלושה ומדוע העדה אוקסנה טענה כך גם. כאשר נאמר לו שלא יתכן שרוואד גם הרביץ, גם הוציא את המפתחות, גם לקח את הארנק וגם חנק מאחור, השיב בחיוב. הנאשם נשאל האם נהג המונית שתיאר שהיו עליו כמה אנשים לא שיקר, והשיב-"הוא לא שיקר, בגלל שחשב מהמכות שקיבל מאחי וראה את הידיים שלי שאני מפריד חשב שגם אני תוקף אותו". הנאשם אישר שהנהג העיד שתקפו אותו כמה אנשים בגלל שראה אותו ואת רוואד. הנאשם אישר שרוואד תקף את הנהג מהצד של הנוסע ליד הנהג והוא ניסה להפריד מהצד השני. עוד אישר שרוואד היה מצד ימין והוא משמאל. הנאשם נשאל האם היה שלב שבו ניגש לצד של רוואד וניסה למשוך אותו מהנהג והשיב-"מתי שראיתי שאני לא מצליח הלכתי לצד של רוואד. ניסיתי להזיז אותו מהנהג. כן, ניסיתי להפריד ביניהם ולא הצלחתי להפריד אז עזבתי אותם וזזתי אחורה. שירדתי מהמונית עם חמודי, חמודי הלך לשער של הבית של הבניין, אני נשארת ליד הדלת מאחורה. מתי שקרה הוויכוח, כל הוויכוח בין הנהג לרוואד, התחילו לקלל אחד את השני, הנהג מונית דחף אותו ומתי שדחף אותו הוא היה תחת השפעה של אלכוהול וסמים, כל מה ששתינו הוא לא יכל לשתוק והם התחילו לריב אחד עם השני. פתחתי את הדלת של הנהג והתחלתי להפריד" (עמ' 37 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 40 ש' 14).

הנאשם אישר שהדרך שלו להפריד היתה מהצד של הנהג. הוא נשאל האם לא היה שלב בו ניסה להפריד מהצד של רוואד והשיב-"אני לא מסכים איתך, שראיתי שאני לא מצליח מהצד של הנהג עברתי לצד השני וניסיתי מהצד של רוואד. בהתחלה כן הייתי ליד הנהג, הפרדתי, ראיתי שאני לא מצליח וזזתי עמדתי קצת בצד וראיתי שזה הולך להפתחת יותר גרוע והלכתי לנסות להזיז את רוואד מהצד שלו, שלא ימשיך עוד, גם אני פחדתי ואמרתי זהו מה אני יעשה? יש לי את העניין של הפחד של הדקירות מגיל 17-18 אני מפחד מהדברים האלה. אני הייתי חצי שנה בביה"ח". הנאשם אישר שתחילה ניסה להפריד מצד הנהג ולאחר מכן מהצד של רוואד וגם שם לא הצליח. הנאשם אישר שנהג המונית לא יצא מהמונית בשום שלב ושרוואד נשאר לתקוף אותו מהצד של הנוסע. הנאשם שלל שמהצד שלו משהו הוציא מפתחות מהסווץ וזרק לכביש וטען שכך מסר בחקירה. הנאשם לא ידע להסביר מדוע חמודי טען שהוא עשה זאת. בהמשך, חזר על כך שלא ידוע לו למה חמודי אמר זאת ושחץ מהטלפון לא לקח דבר. הנאשם אישר שלא רצה שהנהג יפגע. הוא נשאל מדוע אם כך היה חשוב לו שרוואד לא ישכח את הטלפון תוך כדי האירוע והשיב-"זה לא היה כ"כ חשוב לי, היה חשוב לי שלא יקרה לבן אדם עוד משהו. שלא יפגע בו יותר. שלא יתפתח יותר". הנאשם השיב שלקח את הטלפון מהרצפה וכי הוא רק רצה לאסוף את הטלפון של רוואד וכך מסר במשטרה. הוא אישר שכאשר לקח את הטלפון סבר שהוא של רוואד. כאשר נאמר לו שלא טען בחקירותיו שמדובר בטלפון של רוואד, השיב-"אני אומר לך. בחמישה חודשים האחרונים שישבתי עם עצמי, התחלתי לחשוב על כל מה שקרה". הנאשם השיב שבחקירה לא זכר כי היה תחת לחץ. ב"כ הנאשם ביקש להפנות לשורה 58 בהודעה מיום 29.8.19 (עמ' 40 לפרוטוקול ש' 15- עמ' 41 ש' 28).

כאשר הנאשם הופנה להובלה והצבעה שם טען בדקה 22:25 ת/22 שהוא דחף את הנהג, ולקח ממנו את הטלפון שלו מהדשבורד ואז זרק את הטלפון לכיסא ליד הנהג ורוואד לקח אותו, השיב-"זה מה שחשבתי, כשישבתי עם עצמי

והתחלתי לחשוב על כל מה שקרה התחלתי לשחזר את כל מה שקרה". הנאשם שלל שדחף את הנהג והשיב שהפריד ודחף את שניהם כדי להפריד ביניהם. הנאשם הופנה לסרטון השחזור ת/22 ונשאל האם שיקר לשוטרים והשיב- **"לא, זה מה שהייתי... לא שיקרתי, אבל זה מה שידעתי. זה מה שאמרתי גם תחת לחץ גם ולא זכרתי כ"כ משהו כמו היום לדעתי. לשאלת ביהמ"ש למה - אני משיב שלא זכרתי, עבר כמעט שבוע שבועיים מהמקרה".** הנאשם נשאל האם לדחוף זה ההיפך מלמשוך והשיב שהכוונה להרחיק אותם אחד מהשני, את שניהם. הנאשם השיב שבינו לבין הנהג היה "מרחק נגיעה" ולא זכר האם ראה את פניו. הוא אישר שהיו קרובים אך טען שלא ראה דבר כי היה מטושטש מכמות האלכוהול ששתו והוסיף- **"לשאלת ביהמ"ש איך אני יודע מה עשיתי- מתי שהתחלתי להיזכר, להסתכל על הדברים נזכרתי לאט לאט מה קרה שם".** הנאשם אישר שבגלל האלכוהול גם התבלבל באיזה צד היה קודם, בצד של רוואד או הנהג. הנאשם השיב שבזמן האירוע היה שתוי ולכן לא היה בטוח מאיזה צד הפריד קודם. לדבריו, לאחר מכן ישב עם עצמו במעצר והחל להזכר. בהמשך, הוסיף שהיה תחת לחץ בחקירה וחשש שיקחו את ילדיו. כאשר הוצגה לו-ת/38- תמונה של הנהג לאחר האירוע השיב שלא ראה זאת בגלל האלכוהול על אף שהיה קרוב אליו (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 30- עמ' 43 ש' 24).

הנאשם נשאל האם אמר לשוטרים שלו היה רואה מה מצבו היה מזמין לו אמבולנס והשיב- **"אם הייתי יכול לעזור, ולא בהשפעה של אלכוהול הייתי נשאר שם ועוזר. מהפחד שלי עזבתי את המקום והלכתי".** הנאשם אישר שעזב את המקום עם אחיו והלכו לבית של חמודי. הוא נשאל האם המשיכו לשתות שם והשיב שלא, שישן שעתיים אצל חמודי, עד הבוקר ואז רוואד הלך לבית הוריו והוא לבית שלו. הנאשם נשאל האם הצטער על כך שהנהג קיבל מכות והשיב בחיוב. הוא נשאל האם רצה להחזיר לו את הטלפון לאחר שגילה שהוא של הנהג והשיב שמהבלבול השאיר אותו אצל חמודי והלך הביתה. הנאשם שלל שנתן את הטלפון לחמודי על מנת שימכור אותו. הוא לא ידע לתת הסבר לכך שחמודי אמר שנתן לו את הטלפון כדי למכור בחנות. הנאשם שלל שנתן מכות. הוא נשאל מדוע אמר בחקירתו שנתן מכה ברגל של הנהג עם היד שלו והשיב- **"מתי שהפרידתי, לא מכה, הפרדתי".** הנאשם הופנה לת/41 ש' 46 שם אמר שנתן לו מכה ברגל עם היד ושעפה לו הכוס והשיב- **"זה מה שהיה, מתי שבאתי להפריד זה עף לי מהיד. היא נשארה בתוך המונית".** הנאשם שלל ששיקר לשוטרים. הנאשם אישר שאחרי שחמודי היה בשער הברזל הוא חזר לכיוון של המונית ונעמד ליד המונית. עוד אישר שהוא היה קרוב למונית, הסתכל ולא עשה דבר. הנאשם אישר שחמודי ראה מה קורה ומה רוואד והוא עושים. כאשר נאמר לו שחמודי אמר בחקירות ובשחזור שגם הוא ורוואד הרביצו לנהג, השיב שלא יודע מה נאמר בחקירות. הנאשם הופנה לחקירה של חמודי ת/44 ש' 217 שם חמודי אומר שרצו ללכת לבית אבל הוא ירד מהמונית בשלום שבזי אז הנהג רצה לנסוע ויניר ורוואד תקפו אותו. הנאשם לא ידע להסביר מדוע חמודי אמר זאת. עוד הופנה לשורה 225 שם חמודי טען שהנאשם לקח לו את המפתחות של הרכב וזרק לו אותם ברחוב והם ברחו ולא ידע להסביר מדוע הוא אמר זאת. הנאשם השיב שצריך לשאול את חמודי מדוע אמר זאת ושלל שיש ביניהם סכסוך. הנאשם הופנה להודאתו של רוואד בהליך מקביל ונשאל מדוע דיבר בלשון רבים והשיב שיתכן שהוא מתכוון לעצמו ולא לשלושתם. עוד הופנה הנאשם לסעיף 4 בכתב האישום בו הודה רוואד וכמעט זהה לכתב האישום שלו ונשאל האם יש לו הסבר לכך שרוואד הודה בכך למעט הסתייגות מהמילה בחוזקה והשיב בשלילה (עמ' 43 לפרוטוקול ש' 25- עמ' 46 ש' 16).

הנאשם 2, אישר בעדותו שהקשר עם אחיו תקין. הוא סיפר שהם יצאו לבלות אותו ערב והזמינו מונית, כאשר הוא ישב אחרי רוואד שישב ליד הנהג ויניר מאחורי הנהג. הנאשם השיב שהם לקחו את המונית אליו הביתה. כאשר נשאל מה קרה כשהגיעו לביתו בשלום שבזי, השיב- **"הגענו לשלום שבזי, אני ירדתי מהמונית, ניגשתי לכיוון הדלת של הבניין,**

כדי לעלות הביתה. יניר ירד, ולא הבנתי מה קרה בדיוק במונית, אני הייתי רחוק מהמונית, רוואד התחיל לתקוף את הנהג אז יניר פתח את הדלת והתחיל להפריד ביניהם". הנאשם השיב שהלך לכיוון דלת הברזל ואז ראה שהחל ויכוח וחזר לראות מה קורה מהצד של רוואד. הנאשם נשאל מה ראה והשיב שראה שיניר מנסה להפריד את הנהג מהצד השני ורוואד בתוך המונית עם הנהג. הנאשם נשאל מה עשה והשיב שאמר לרוואד לעזוב. הנאשם נשאל מדוע לא הפסיק את התקיפה והשיב-"ראיתי שיניר מנסה להפריד, נכנסתי להלם ולא ידעתי מה לעשות. הייתי גם שתוי". הנאשם אישר שהוא החזיק שקית ביד שהיה בתוכה וודקה, קרח וכוסות. הנאשם שלל את טענת הנהג לפיה שלושה אנשים הרביצו לו וטען שהוא לא נגע בו ויניר ניסה להפריד. הנאשם אישר שהוא מעיד על מה שראה. הנאשם נשאל היכן היה בזמן הריב והשיב שהתקדם ליד הדלת מאחורי הנוסע. כאשר נאמר לו שישנה טענה לפיה מישו חנק את הנהג מאחור, השיב שאף אחד לא היה מאחור שניהם ירדו ורק רוואד נותר מקדימה. הנאשם השיב שיניר היה ליד דלת הנהג. הנאשם לא ידע לומר מדוע השכנה אוקסנה טענה ששלושה אנשים תקפו את נהג המונית. הנאשם השיב שלאחר האירוע היה מחוץ לרכב. עוד השיב שיניר לקח את הטלפון הנייד של נהג המונית והשאיר אצלו. הנאשם נשאל מה עשה עימו והשיב-"אני מניח שטעיתי שמכרתי אותו. מכרתי אותו בשביל מטרה- אני מקבל ביטוח לאומי ובאותו זמן לא היה לי כסף להביא חלב לילד שלי בן החודשיים, מכרתי אותו בשביל להביא חלב לילד". הנאשם השיב שלא יודע מה נעשה עם הכסף של נהג המונית ושרוואד לקח אותו. עוד נשאל מדוע הם לא התחלקו בכסף והשיב-"לא. לשאלת ביהמ"ש האם הוא הציע אני משיב שלא. אני לא ידעתי מזה רק בחקירה שלקחו ממנו כסף". הנאשם נשאל מדוע לא סיפר אמת במשטרה והשיב שחשש היות וריצה שלושה מאסרים וחשש להסתבך בגלל שיש לו תינוק שכן 7 חודשים כיום. הנאשם נשאל מדוע בחקירתו במשטרה כשנשאל מדוע לא עצר את אחיו בכה וסיפר דברים והשיב-"נו? כי פחדתי, מה? לשאלת ביהמ"ש ממה פחדתי, אני משיב שגם להיכנס לבית סוהר, וגם פחדתי להפריד בין רוואד לבין הנהג כי הוא יותר גדול ופחדתי מהסטלה שלו והסטלה שלי" (עמ' 46 לפרוטוקול ש' 21- עמ' 49 ש' 21).

בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 נשאל הנאשם מדוע במשטרה תיאר שיניר תקף והשיב שאמר שיניר הפריד ולא תקף. בהמשך, טען שכך התכוון, שהפריד ולא תקף. הנאשם נשאל מה יניר עשה והשיב-"מאז שהתחיל בין רוואד לנהג ידיים הוא פתח את הדלת של הנהג והתחיל להפריד בתוך המונית". עוד נשאל לגבי טענת השכנה לפיה הוא ניסה למשוך את נהג המונית החוצה ונשאל האם זה נעשה כחלק ממעשה ההפרדה והשיב-"שכן אדם רוצה להפריד הוא מנסה להפריד בכל דרך, להפריד אחד מהשני, או שדוחף אותו לצד השני, הפרדה לכל דבר. שאתה רוצה להפריד אתה לא יודע איך להפריד". הנאשם נשאל האם חלק את הכסף שקיבל ממכירת הטלפון והשיב בשלילה (עמ' 49 לפרוטוקול ש' 23- עמ' 50 ש' 4).

בחקירתו הנגדית לב"כ המאשימה אישר הנאשם שלא הכיר את נהג המונית לפני האירוע. הנאשם השיב שאוקסנה היא שכנה שלו ושראה אותה בעבר אך לא שוחח עימה מעולם. הוא אישר שהיחסים בינו לבין אחיו טובים ושאינו חושש מיניר. הנאשם אישר שיניר אמר אמת כאשר העיד שלא הרביץ לו או איים עליו בתקופה האחרונה ושלל שרוואד מרביץ או מאיים עליו. הנאשם אישר שבאותו ערב יצאו לבלות ושתו בשביל הכיף לא מעט. עוד אישר שתחילה שיקר כי חשש לשוּב כללא. הנאשם אישר ששיקר במשטרה כדי שלא יחשבו שהוא חלק מהשוד. הנאשם נשאל מבין כל הדברים שמסר במשטרה, במה שיקר והשיב-"שחשבתי שיניר לוקח את הטלפון מהרצפה ושומר, אולי השוטר לא הבין, זה לא שאמרתי לא נכון, שיניר ניסה להפריד". הנאשם אישר שכשאמר שיניר הוציא את המפתחות מהסוויץ ותקף, שיקר. הנאשם לא זכר האם שיקר במשטרה בנוגע לדברים נוספים. הנאשם אישר ששיקר במשטרה כשאמר שביליל האירוע

היה בבית עם אשתו. הנאשם השיב שלאשתו קוראים יסמין ואישר שאוהב אותה. הוא שלל שהוא מסבך אותה כאשר מוסר גרסה שקרית. הנאשם אישר שכל חקירתו הראשונה היתה שקרית וששיקר כשאמר שלא היה עם יניר ורוואד אותו ערב ושלא מכר טלפון ולא הלך לחנות גולד מובייל וקיבל כסף עבור הטלפון. הנאשם אישר ששיקר בגלל שפחד מהכלא ולא בגלל שפחד מרוואד או יניר. הנאשם אישר שהוא מבין שכיום הוא יכול ללכת לכלא אם יוחלט שהוא חלק מהשוד. הנאשם נשאל האם הוא מפחד ללכת לכלא והשיב-**"מה זאת אומרת? עברו כבר חמישה חודשים והבנתי שעשיתי טעות שמכרתי את הטלפון ואני מודה בטעות שעשיתי ולא הייתי צריך לעשות דבר כזה, אני מודה ששיקרתי, אני כולה בן 23, לא עשיתי שום דבר, לא רציתי להכניס את עצמי לכל מיני, בגלל זה שיקרתי"** ובהמשך-**"זה החלטה של השופט. אני מודה בטעות שעשיתי שמכרתי את הטלפון ופונה לביהמ"ש שמה שהוא רוצה לעשות אין לי בעיה"**. הנאשם השיב שהחליט לבוא היום ולספר אמת וכך עשה. הנאשם אישר שהיה שלב בחקירה שהפסיק לשקר והתחיל לספר אמת. הנאשם שלל שזה היה בגלל שהבין שלמסמך יש ראיות נגדו וטען שאין ראיה. הנאשם אישר שהוכיחו לו שהוא זה שמכר את הטלפון ושלל שבגלל ראיה זו החליט לספר את האמת (עמ' 50 לפרוטוקול ש' 6-6 עמ' 53 ש' 10).

הנאשם בחקירתו הופנה לת/44 עמ' 7 ושלל שהחליט לספר אמת רק לאחר שאשתו זיהתה אותו במצלמת אבטחה של חנות גולד מובייל. עוד הופנה לת/44 ולתמונות ת/15 שם אמר לדודו השוטר שזה לא הוא והודה ששיקר. הנאשם חזר על כך שלא החליט להודות בגלל שהבין שיש ראיות נגדו. הנאשם השיב שבשלב זה בחקירה, שיקר בנוגע לחלק מהדברים. הנאשם אישר שבשלב זה שיקר כאשר הכחיש שהיה ליד המונית בשלב השוד ורק סיפר שיניר אמר לו שהטלפון גנוב. כאשר נאמר לו שגם שהוא החליט לספר את האמת בגלל המשפחה והילד שלו, עדיין שיקר והשיב שלא בכל הדברים. הנאשם שלל שהודה רק לאחר שהבין שלמסמך יש ראיות כנגדו. הנאשם אישר ששיקר שיניר הוציא את המפתח מהסווויץ וזרק על הכביש והשיב שחשב שזה קרה. בהמשך, טען שהוא חשב שלקח את המפתח אך דובר בטלפון. הנאשם אישר שראה את יניר לוקח וזרק את הטלפון. הוא לא ידע להסביר מדוע נהג המונית טען שדובר במפתח, בדיוק כפי שהוא טען. הנאשם אישר ששיקר לשוטר כשאמר שראה את יניר מרביץ לנהג ובעצם התכוון לכך שהפריד. הוא אישר שראה זאת בעיניו ושיניר רק הפריד, לא הרביץ. הנאשם אישר שמי שטוען שיניר הרביץ משקר. כאשר נאמר לו שהוא אמר זאת לדודו, השיב שלא אמר זאת. הנאשם לא ידע לומר האם דודו הבין לא נכון את דבריו ושלל שאמר תוקף אלא ניסה להפריד. הנאשם השיב שיכול להיות שדודו טעה ושיתכן שאמר דחף והוא שמע תקף. הנאשם אישר שעשה שחזור עם דודו והשיב שגם שם אמר שיניר הפריד. הוא שלל שאמר שיניר ורוואד תקפו יחד. הנאשם שלל שידוע לו שהשחזור מצולם. הנאשם נשאל האם שיקר בזמן השחזור והשיב-**"יש דברים שכן ויש שלא. לשאלת ביהמ"ש ממה שראיתי עכשיו מה שיקרתי אני משיב שאמרתי שיניר זרק את המפתח. לשאלת ביהמ"ש ומה עם הדחיפה אני משיב שניסה להפריד ביניהם"** (עמ' 53 לפרוטוקול ש' 13-13 עמ' 57 ש' 30).

הנאשם טען שבבית המשפט הוא מספר רק אמת ולא שיקר. הנאשם שלל ששיקר כאשר אמר שמכר את הטלפון והשתמש בכסף כדי לקנות לילד חלב. הנאשם שלל שנתן את הכסף הזה ליניר. כאשר נאמר לו שהוא אמר לדודו שנתן את הכסף ליניר, השיב ששיקר. כאשר נאמר לו שאין לו שום סיבה לא לומר במסמך שהשתמש בכסף לקניית חלב לתינוק, שתק. בהמשך, טען שטעה ושפחד. הנאשם אישר שאמר שרק בחקירה במסמך ידע שנלקח כסף מנהג המונית. עוד נשאל האם באירוע לא ראה שלוקחים לנהג את הארנק והשיב שראה. הוא שלל שראה שלקחו כסף מהמונית. הנאשם השיב שראו שלקחו לו את הארנק אך לא ראה כסף במהלך כל האירוע. הנאשם הופנה לשורה 346 שם טען שראה את רוואד עם כסף- מטבעות ושטרות שלקח מהנהג והשיב שאינו זוכר. הנאשם לא זכר אם זה מצולם

ואישר שבשלב זה אמר לדודו אמת. כאשר נאמר לנאשם שלפני כן שאמר שלא ראה כסף, לא אמר אמת, השיב-"מה זאת אומרת? ביהמ"ש מבהיר לי את השאלה אני משיב שלא שיקרתי, ראיתי ארנק. העד לא עונה לשאלה". הנאשם אישר שבזמן האירוע הלך לשער הברזל, חזר למונית ועמד בצד. הוא לא ידע להסביר מדוע השכנה טענה שהוא הרביץ. הוא לא ידע לומר למה נהג המונית אמר זאת וטען שזה שקר. בהמשך, כאשר נשאל האם זה צירוף מקרים ששניהם אומרים זאת, השיב שנהג המונית אמר ששמע כך מהשכנה. הנאשם השיב שהיה בהלם כשרואה הרביץ לנהג המונית והצטער שזה קרה ולא רצה שנהג המונית יקבל מכות כאלו. הנאשם נשאל מתי יצא מהלם ושתק. כאשר הוצגה לו תמונה ת/15 בו מוכר את הטלפון ונראה מבסוט, אישר שפה כבר לא היה בהלם. הנאשם אישר שידוע לו שרואה הודה במשפט שלו ושהוא מביא אותו כעד הגנה. הנאשם לא ידע להסביר מדוע רואה טען שכולם השתתפו בשוד במסגרת משפטו. עוד הופנה לסעיף 4 לכתב האישום בו הודה רואה ומצוין שיניר חנק את המתלונן וחמודי הכה אותו גם, תוך ששלושתם מקללים את המתלונן. הנאשם לא ידע להסביר זאת. הנאשם נשאל האם בסוף האירוע היה בהלם ושתק. הוא אישר שבגלל שהיה בהלם לא נשאר לעזור לנהג המונית אלא ברח עם רואה. הנאשם הוסיף שהיה שיכור ולא ידע מה לעשות, אז ברח איתם. הנאשם אישר שהוא מצטער על הטעות שלו שמכר את הטלפון (עמ' 57 לפרוטוקול ש' 31- עמ' 61 ש' 1).

העד, רואה טאלב, אישר שהנאשמים הם אחיו שהוא הגדול וחמודי הצעיר. העד נשאל על האירוע ופירט-"אנו בילינו בערב סופ"ש, במועדון לילה בעיר התחתית. היינו בו עד שעה מאוחרת לא זכורה לי השעה. יצאנו משם שתיים, אני הייתי תחת אלכוהול וסמים, יצאנו לכביש הראשי, תפסנו מונית במטרה לנסוע לבית של אח שלי חמודי...שלום שבזי בחיפה. נסיעה רגילה, עמדנו בצד, עצרנו מונית. אני אחרי שעצרה המונית ישבתי קדימה, חמודי ישב במושב מאחורי והייתה לו שקית שהייתה בה עוד שתייה, רצינו להמשיך עוד לשתות ויניר ישב מהצד השני, הצד של הנהג מאחור. חמודי ישב מהצד האחורי מאחורה. התחלנו לנסוע, הכל היה רגיל, כמובן היה לנו עוד שתייה ביד ששתינו עדיין בדרך, הגענו לכתובת שאנו צריכים לרדת, עצרה המונית. חמודי ירד מהמונית פתח את הדלת האחורית וירד עם הכוס שתייה שלו ועם השקית שהייתה לו ביד, והוא התחיל להתקדם לכיוון של השער של הבית שלו. בזמן הזה גם יניר פתח את הדלת מאחורה במושב האחורי שליד הנהג, ואז אני התחלתי להתווכח עם הנהג כמה נשלם. מהוויכוח הזה נוצר מתח, הוא קילל אותי אני קיללתי אותו והתפתח שם מריבה בידיים. שיניר ראה שיש ריב ביני לבין הנהג הוא פתח את הדלת וניסה להפריד ביני לבינו. את חמודי לא ראיתי שהתקרב לאוטו, הוא היה מאחור, עדיין עמד שם ולא התקרב לאוטו. זה הסיפור בעיקרון, זה הסיפור שקרה. יצאנו בסה"כ לבלות. שתינו יותר מדי, אני עשיתי משהו שלא הייתי צריך לעשות, זה גלש למקומות שלא היה צריך לגלוש. והתפתח מה שהתפתח לצערי הרב, שזה בושה אפילו להגיד את זה. אבל זה מה שקרה. אני מצטער על מה שקרה" (עמ' 61 לפרוטוקול ש' 24- עמ' 62 ש' 18).

העד אישר שהודה בכתב האישום במשפט שלו. עוד נשאל לגבי הדברים החמורים שעשו חמודי ויניר ומצוינים בכתב האישום בו הודה והסביר-"לא. את האמת אני לא קורא עברית, שהודיתי בכתב האישום, הראו לי כתב אישום מתוקן אני הודיתי בו, אני אמרתי לעורך הדין שלי מה הסעיפים שאני מודה בהם והוא אמר לי שוד בנסיבות מחמירות, תקיפה חמורה בנסיבות מחמירות והורדנו מכתב האישום "בחוזקה" זה מה שתוקן. אני לקחתי את כל האחריות עלי ואני אמרתי כן אני מודה בכתב אישום מתוקן ולא ייחסתי לא לאח שלי חמודי ולא ייחסתי להם שום דבר. לקחתי את כל האחריות עליי". העד שלל שיניר חנק את הנהג מאחור ושלל שחמודי פתח את הדלת והכה אותו. העד השיב שהוא לקח את הכסף (עמ' 62 לפרוטוקול ש' 32-19).

בחקירתו הנגדית לב"כ הנאשם 1 שלל העד שחלק את הכסף עם מישהו. כאשר נאמר לו שלנהג המונית היו חבלות בפנים ושבר בארובת העין והכל למעשה כתוצאה מהקטטה עימו ולא מאחרים השיב שגם לו היו חבלות בעין. העד אישר שמה שקרה לנהג זה כתוצאה ממנו, עוד לפני שיניר התערב. לדבריו, יניר היה מחוץ לדלת וחמודי מחוץ לרכב. העד נשאל האם מה שהוא מספר זו אמת והשיב- **"זה אני ישבתי עם עצמי ועשיתי חשבון נפשי והחלטתי לקחת אחריות על מעשי. אח שלי יש לו ילד בגיל חודשיים ואני לא רוצה שיהרסו לו החיים והשני גם יש לו משפחה. זה מה שקרה למה שידו בדברים שלא עשו?"** (עמ' 63 לפרוטוקול ש' 1-14).

בחקירתו הנגדית לב"כ המאשימה אישר העד שהיחסים בינו לבין חמודי ויניר טובים וכי בליל האירוע יצאו לבלות ולשתות בשביל הכיף. העד שלל שליניר או לחמודי יש סיבה לפחד ממנו וטען שאינו בן אדם מפחיד. העד שלל ששיקר במשטרה. כאשר נשאל האם אמר אמת במשטרה, השיב- **"אמרתי את מה שאני צריך להגיד. ביהמ"ש- הייתה לך גרסה במשטרה שאחרי זה שינית אני משיב שלא שינית אותה. לא הייתה לי שום גרסה במשטרה. סירבתי לענות שם על שאלות. הודיתי בהזדמנות מול השופטת. החלטתי להודות בביהמ"ש. אין לי אמונה במשטרה. לא מסרתי גרסה. החלטתי להודות מול השופט".** העד השיב שלא שמר על זכות השתיקה אלא השיב על מה שהיה צריך לענות. בהמשך, השיב שענה רק על שאלות כלליות ולא מסר תשובות לגבי האירוע. העד לא זכר שאמר לשוטר שביליל האירוע היה אצל אחיו אמיר. עוד הופנה לחקירה מיום 28.8.19 שם אמר שהיה אצל אמיר ולמחרת הלך להוריו והשיב שאינו זוכר. כאשר נאמר לו שזה מוקלט, השיב שאינו זוכר ושיתכן שהתבלבל בין חמודי לאמיר ואולי אמר זאת אך אינו זוכר נוכח חלוף הזמן. בהמשך, טען שיתכן ואמר שהיה אצל אמיר ושיתכן שלא הבין באיזה תאריך מדובר. כאשר נאמר לו שהוא הבין באיזה תאריך מדובר שציין שמדובר ביום לפני יום ההולדת שלו ולכן הלך לאמיר ולמחרת להוריו והיה לו ברור על מה נחקר, השיב- **"ידעתי שיצאתי עם האחים ביום ההולדת שלי, מסרתי משהו אחר, לא זכרתי את המקרה. הייתי תחת השפעת אלכוהול ולא זכרתי בכלל את המקרה, ידעתי עליו רק אחרי שבועיים. אני כל יום שותה אלכוהול ומשתמש בסמים, יש לי בעיה של זיכרון. אחרי 5 חודשים שאני עצור, אני בנאדם נקי, לא נוגע בסמים, הזיכרון שלי מתחיל לחזור אליי. אני משחזר דברים יותר טוב".** העד השיב שכעת הוא זוכר טוב יותר מיום החקירה. לדבריו, לאחר שזכר טוב יותר את האירוע, החליט להודות בבית המשפט. לשאלת בית המשפט השיב שלאחר חודשיים שלושה קרא את חומר החקירה והחל לשחזר את הסיפור. העד שלל שקרא את חומר החקירה אלא את כתב האישום וכי זה הזכיר לו את האירוע (עמ' 63 לפרוטוקול ש' 16- עמ' 65 ש' 17).

העד השיב שלא הודה במשטרה היות ואין לו אמונה במשטרה ורצה להודות מול שופט. העד נשאל האם במשטרה אמר דברים לא נכונים בלי כוונה והשיב שסיפר מה שזכר. העד השיב שזכר שחמודי ויניר היו איתו בליל האירוע. כאשר נאמר לו שאמר לשוטרים שהם לא היו, השיב שלא זכר. העד השיב שכיום הוא יודע להגיד שהיה עימם בליל האירוע ולכן הודה. העד השיב שבמשטרה הכחיש שהוא קשור לשוד כי לא זכר. עוד השיב שגם כאשר נחקר ביום 28.8, 11 ימים לאחר האירוע, לא זכר את השוד. העד נשאל האם הוא מקבל טיפול בגין בעיית זכרון והשיב- **"כן, אני מקבל ציפרלקס נגד חרדות ודיכאון, סובל מחרדות קשות, אני מקבל כדורי שינה ווליום, גם נגד דיכאון".** העד השיב שלפני האירוע הם רק שמו במועדון וכי אחיו רק שמו ולא ידעו שהוא משתמש בסמים. העד אישר שהם שמו וודקה. העד נשאל האם הוא עשה הכל באירוע- הרביץ לנהג, חטף לו את הסוויטש מהאוטו ואת הארנק והטלפון והשיב- **"מה שקרה בתוך האוטו ממה שאני זוכר, שהנהג התחיל להתווכח אתי על התשלום של הנסיעה, בזמן הזה הוא התעצבן, קלל אותי, קיללתי בחזרה, התפתח ריב בידיים. שני האחים שלי היו מחוץ לאוטו, אחרי הבלגן, ניסה אחי יניר לפתוח הדלת של הנהג..."** ובהמשך- **"את הפלאפון, אחרי שהיינו בבית, הטלפון אני לא לקחתי ולא היה בראש**

שלי בכלל לא ראיתי טלפון. אחרי שעלינו לביתו של חמודי, פתאום יניר אומר לי קח את הטלפון שלך, הוא חשב שהטלפון שייך לי. לגבי המפתחות, לא נגעתי לנהג במפתחות. לגבי הכסף, כן לקחתי, הארנק אני חושב שגם לא נגעתי וגם לא נלקח לו ארנק". העד השיב שהארנק היה ביד של נהג המונית והוא הוציא את הכסף ונתן להם. העד שלל שזכור לו שחנק את הנהג והשיב שרבו עם הידיים. העד אישר שכל הזמן היה מצד ימין של הנהג במושב שליד הנהג ושכל האירוע ישב מקדימה ולא מאחורי הנהג. העד שלל שהיה שלב בו הרביץ לנהג מהצד של החלון שלו (עמ' 65 לפרוטוקול ש' 18- עמ' 67 ש' 27).

העד אישר שחמודי הלך לשער הברזל בבניין של הבית ואז חזר ונצמד למונית, ליד הדלת של הנוסע מאחור. לדבריו, עמד בחוץ מבוהל, הסתכל ולא עשה דבר. העד השיב שלא יודע אם חמודי ראה מה הוא עשה וטען שהיה שיכור. העד לא ידע לומר באיזה מצב היה. כאשר נאמר לו שחמודי אמר שחזר למונית לראות מה קרה והאם דובר באמת, השיב בחיוב. העד נשאל האם חמודי ראה מה שיניר עשה והשיב-"**יכול היה לראות, שניהם היו בחוץ, לא הייתי בקשר עין ישיר עם חמודי, כי מהצד שלי היה יניר, אז חמודי פחות ראיתי**". העד אישר שכאשר הרביץ לנהג יניר היה מהצד השני של הנהג ושכאשר ניסה להפריד הוא היה מהצד של הדלת של הנהג. העד אישר שהוא הרביץ לנהג מצד ימין ומצד שמאל יניר ניסה להפריד. עוד אישר שלא ראה מה קרה עם המפתחות של הרכב. כאשר נאמר לו שחמודי מסר במטרה שגם הוא וגם יניר הרביצו לנהג, השיב-"**אולי זו התמונה שהוא ראה מבחוץ, אבל אני כשיניר פתח את הדלת ליד הנהג וניסה להפריד, ראיתי את התמונה אחרת, ראיתי שיניר מפריד ביני לבין הנהג**". העד השיב שיניר היה מולו והוא ראה מה הוא עושה. העד השיב שהוא נעצר ראשון אך ידע שאחיו עצורים כי ראה אותם בחקירות. עוד אישר שידע שהם עצורים בגין השוד. העד נשאל מדוע לא אמר לשוטרים שהם לא קשורים והשיב שלא זכר את האירוע. העד לא ידע מדוע חמודי מסר במטרה שהוא ויניר בעטו וחנקו את הנהג. העד אישר שיניר מסר לו את הטלפון לאחר שעלו לבית שלו. עוד אישר שאמר לו שזה לא הטלפון שלו ושלא ידוע לו מה קרה עם הטלפון. בהמשך, השיב שיניר לא נתן את הטלפון לחמודי אלא שהוא נשאר אצל חמודי והם שכחו ממנו. כאשר נאמר לו שחמודי מכר את הטלפון במאה ₪, השיב שהוא הרוויח 100 ₪ (עמ' 67 לפרוטוקול ש' 28- עמ' 69 ש' 19).

העד נשאל לגבי עדות הנהג והשכנה לפיה שלושה אנשים הרביצו לנהג, בעוד שהוא היה מלא סמים ואלכוהול והשיב-"**אני יכול להתווכח עם זה, אני יודע מה היה שם**". לדבריו, מה שהם אמרו לא נכון והם ראו את התמונה מרחוק. כאשר נאמר לו שלא אמר לשופטת פוקס שזה לא נכון ששלושה אנשים הרביצו לנהג, השיב-"**כי לא הייתה שאלה כזאת. מה ששאלה אותי כבוד השופטת פוקס, האם אני מודה בכתב האישום המתוקן, ואז עניתי כן, לא הקריאו לי כל כתב האישום. זה מה שקרה**". העד שלל שהקריאו לו את כתב האישום לפני שהודה בו. העד שלל שמה שכתוב בסעיף 4 לכתב האישום לפיו הכה את הנהג בפניו כאשר דרש תשלום בגין הנסיעה, נכון. עוד שלל שאמר לו בערבית שיוציא את הכסף. העד שלל שבזמן הזה יניר חנק את הנהג מאחור וטען שהיה מחוץ לרכב. העד שלל שחמודי הכה את הנהג וששלושתם קיללו את הנהג. עוד שלל שהם עשו זאת במטרה לשדוד את הנהג. העד נשאל האם הוא רוצה לחזור לשופטת פוקס ולומר שאינו מודה בכתב האישום והשיב בחיוב והוסיף שהדברים האלו לא היו. כאשר נשאל האם כשהצהיר שהסדר הטיעון נעשה על דעתו לא אמר אמת, השיב שזו השאלה היחידה שנשאל וענה ולא שאלו מעבר מי עשה מה ואיך זה קרה ומתי. העד אישר שאמר לשופטת פוקס שהוא מודה בעובדות כתב האישום למעט המלה בחוזקה בסעיף 4 שהמכות לנהג לא היו חזקות. עוד אישר שאמר אמת. העד אישר שהודה שלקח כסף. העד השיב שאמר אמת כאשר סיפר שהיו תחת השפעת אלכוהול וסמים ולא היה שום תכנון לשדוד. העד אישר שיש לו בעיית סמים ועבר פלילי עשיר. כאשר נאמר לו שהמשפט שלו אצל השופטת פוקס יפתח, השיב שדברים שלא עשה, לא עשה.

כאשר הוצגו לעד תמונות ת/38- חבלות המתלונן והוא נשאל האם את כל זה לא עשה, השיב-"אני יודע שרק אני והוא רבנו. אף אחד אחר לא נגע בו". העד נשאל כיצד נגרמו החבלות והשיב-"גם אני חטפתי מכות. לא יודע להסביר את המכות, לא זוכר. שני אנשים רבו ביחד, כל אחד קיבל מכה". העד נשאל האם נזכר באירוע כמה חודשים אחרי והשיב-"לא כמה חודשים אחרי, זכרתי בשלב מסוים והחלטתי לפתוח את זה". בחקירה לב"כ הנאשם 2 נשאל העד מה פירוש המלה "למעט" והשיב שאינו יודע. חקירות העד מיום מיום 28.8 - הוגשה וסומנה ת/51, חקירה מיום 1.9 - ת/52, חקירה מיום 3.9 - ת/53, הדיסקים של החקירות- ת/54, פרוטוקול הדיון וכתב האישום - ת/55 (עמ' 69 לפרוטוקול ש' 20- עמ' 71 ש' 29).

עמדת המאשימה בסיכומיה

לטענת המאשימה, ראיותיה העיקריות הינן עדות המתלונן, עדותה של אוקסנה, הודאת רואד וראיות נסיבתיות נוספות. נטען שגדר המחלוקת מתייחס למידת תרומת הנאשמים לאירוע ולרכוש המתלונן שניטל. נטען שמרבית המוצגים הוגשו בהסכמה. כאשר לעדות המתלונן נטען כי הוא עמד על כך שהוכה ונשדד ע"י שלושת הנוסעים במונית ושלל שמי מהם ניסה להפריד או לעצור את השוד וזאת לאורך כל חקירותיו במשטרה, בשחזור ובעדותו בבית המשפט. הודעותיו במשטרה- ת/46-ת/49 הוגשו בהסכמה. המאשימה הפנתה לאמרתו הראשונה למשטרה לפיה שלושה חשודים שדדו והיו אותו, אמרה המהווה "רס ג'סטה" מובהקת וקבילה כאמרה של קורבן אלימות בהתאם לסעיפים 10 (1) + (2) לפקודת הראיות (ת/1). הודעתו הראשונה במשטרה, שניתנה כשעתיים לאחר מכן (ת/46) מסר שבזמן שהנוסעים נתנו לו "מכות ובעיטות" אחד מהם חנק אותו מאחור. המתלונן לא ידע להפריד מי עשה מה אך עמד על כך ששלושתם היכו ותקפו אותו. נטען שגם אמרה זו, כשהמתלונן חבול ונסער מהווה "רס ג'סטה" ואמרת קרבן אלימות. נטען שבהודעתו השנייה (ת/47) מיום 20.8.19 טען שהבחור לידו הכה אותו באגרופיו ואז השני פתח את הדלת שלו והרביץ לו גם וקיללו אותו ובחור נוסף נשאר במושב האחורי וחנק אותו. המתלונן חזר על כך בהודעה מיום 28.8.19 (ת/48). בחקירתו הרביעית מיום 1.9.19 הבהיר המתלונן ששלושתם תקפו אותו, אחד חנק מאחור, אחד התיישב עליו ושלישי נתן לו מכות מהצד. הוא לא יכול היה לתאר מי עשה מה, אך עמד על כך שקיבל מכות משלושתם ושלל שמישהו מהם ניסה להפריד או לעצור אלא שכולם הרביצו לו וברחו (ת/49). בשחזור המתלונן (ת/24) הצביע על שלושת הכיוונים מהם הותקף בו זמנית במהלך האירוע. המאשימה הפנתה לעדות המתלונן בבית המשפט שם חזר על גרסתו לפיה שלושתם תקפו אותו ועמד על כך בחקירותיו הנגדיות וכן שלל הפרדה או התערבות לטובתו.

כאשר לעדות אוקסנה נטען כי מדובר בעדה אובייקטיבית שהבחינה בנעשה באורח אקראי ועמדה על כך שדובר בשלושה תוקפים. בהודעתה במשטרה (ת/50) שנמסרה כחצי שעה לאחר האירוע מסרה כי דובר בשלושה תוקפים. צוין כי הודעה זו נמסרה מבלי שהיתה לה הזדמנות לתאם עדויות עם המתלונן. בהובלה והצבעה (ת/31) הובילה העדה את החוקר למרפסת הבית המשקיפה על הזירה והבהירה שהבחינה בכל שלושת הנוסעים מכים את הנהג. צוין כי מהובלה זו ניתן לראות כמה קרובה המרפסת לאירוע ועל זווית הראייה הטובה שהיתה לה להבחין באירוע. כאשר לעדות בבית המשפט נטען כי היא חזרה על גרסתה לפיה כל שלושת הנוסעים היכו את הנהג ואף אישרה שהאדם שניגש לדלת הברזל חזר למונית והיכה את הנהג. בעדותה עלה כי היא אינה זוכרת עוד את הפרטים ויש להעדיף את עדותה במשטרה מכ סעיף 10 א לפקודת הראיות שהיא גרסה מהימנה, מדויקת וסמוכה יותר בזמן לאירוע, מאשר עדותה בבית

המשפט. צוין כי הסניגורים ויתרו על חקירת השוטר שגבה את הודעותיה.

לטענת המאשימה, ישנן מספר ראיות מפלילות התומכות בתיזה המפלילה של התביעה. ראשית, הימלטות הנאשמים בצוותא מהזירה המתועדת במצלמות האבטחה של "סופר מילניום" הסמוך לזירה (ת/13א). צוין כי הנאשמים זיהו עצמם. עוד נטען שמדובר בהתנהגות מפלילה שנועדה למנוע את לכידת הנאשמים והשלל ואינה מתיישבת עם נוכחות תמימה באירוע. שנית, נטילת הטלפון ומכירתו, אין מחלוקת שהנאשם 1 נטל אותו והנאשם 2 מכר אותו בחנות "גולד מובייל". נטען שכך פוענח השוטר ע"י המשטרה עת נמצא שם הנייד והנאשם 2 נראה כמוכר הטלפון. (ת/4, ת/5, ת/13ג, ת/10, ת/15). נטען שבפועל הנאשמים הרוויחו מהעבירות, עובדה המתיישבת עם מעורבותם כמבצעים בצוותא ולא עם ניסיון להפריד או לעצור את האירוע כטענתם.

באשר להודאת רואד במשפטו נטען כי חרף הימנעותו מלהפליל את הנאשמים, נחשף כי הוא הודה בכתב אישום המתייחס גם לחלקם. הודאה זו הוגשה כאמרת חוץ ומהווה עדות ישירה המפלילה את הנאשמים. נטען שכתב האישום בו הודה, זהה כמעט מילה במילה בכתב האישום דנן ומהווה "תמונת ראי" שלו. רואד לא הסתייג מהעובדות המתארות את חלקם של הנאשמים בכתב האישום אלא שהסביר שלא היה תכנון מוקדם לביצוע המעשים והם בוצעו על רקע שימוש בסמים ואלכוהול. נטען שיש להעדיף את אמרת החוץ, על פני עדותו במשפט.

באשר לראיות הנאשמים נטען כי הנאשם 1 במשטרה בחקירתו הראשונה (ת/41) הודה שנתן מכה למונית ודחיפה על רגל הנהג. עוד הודה שלקח את הטלפון של הנהג אך טען שהחזיר אותו למונית ולאחר מכן רואד לקח אותו. לאחר מכן ערך שחזור (ת/22) שם הראה שדחף את הנהג ולקח את הטלפון מהדש בורד אך חזר על כך שזרק אותו לכסא שליד הנהג. בחקירה נוספת (ת/42) עמד על כך שרק דחף את המתלונן וכי רק רואד הכה אותו. עוד עמד על כך שלא לקח את הטלפון אלא רק החזיק אותו לרגע והחזיר למושב המונית. באשר לגרסתו בבית המשפט טען שרק ניסה להפריד אך לא יכול היה להשיב לכל השאלות שנגזרו מגרסה זו. ביחס לגרסת אוקסנה לפיה אחד המעורבים ניסה לפתוח את דלת הנהג ולמשוך את הנהג, אישר שזה הוא. ביחס לטלפון הנייד שינה גרסתו והודה שנטל אותו, אולם טען שסבר בטעות שמדובר בטלפון של רואד. הנאשם טען שהיה בלחץ בחקירה ולא זכר. הוא לא ידע להסביר מדוע הנאשם 2 טען שהוא מסר לו את הטלפון על מנת שימכור אותו. הנאשם לא ידע להסביר את העדויות המפלילות אותו- של נהג המונית ואוקסנה וגם לא את הפללתו ע"י אחיו- הנאשם 2 בחקירותיו. הוא גם לא ידע להסביר את הודאת רואד בכתב האישום שמפליל אותו. הנאשם אישר שרואד לא יכול היה לבצע את כל המעשים לבדו ואישר שהמתלונן ראה אותו ואת רואד. לדבריו, כשניסה להפריד, עשה זאת קודם מהצד של הנהג ולאחר מכן מהצד של רואד. הנאשם התקשה להסביר כיצד פעולה של דחיפה מצידו כלפי הנהג, כשרואד מהצד השני, מפרידה בין רואד לנהג. הנאשם אישר שהתבלבל בשחזור ביחס לצד של המונית היות ובזמן האירוע היה שתוי ובזמן השחזור לא זכר טוב את האירוע. הנאשם לא ידע להסביר מדוע בחקירה טען שנתן למתלונן מכה ברגל עם ידו. הנאשם הכחיש שהבחין בחבלות למתלונן למרות שהיה מרחק נגיעה ממנו. הנאשם נמנע מלהזעיק עזרה ונמלט מהמקום עם רואד בגלל השפעת האלכוהול.

באשר לגרסת הנאשם 2 נטען כי בחקירתו הראשונה (ת/43) הכחיש את כל המיוחס לו וטען שביום האירוע היה בבית עם אשתו והפנה את החוקרים למצלמות האבטחה בביתו. בבית המשפט הודה הנאשם בחיך שכל החקירה הזו היתה שקרית. בחקירתו השנייה במשטרה (ת/44) הכחיש תחילה הנאשם כל קשר לאירוע. כשהוצג לו הטלפון של המתלונן

טען שאינו מוכר לו והכחיש שמכר טלפון. אף כשהוצג לו סרטון החנות טען שהמוכר לא מוכר לו ורק שהוטח בו שאשתו זיהתה אותו במצלמות האבטחה, ביקש מהחוקר להתחיל מהתחלה ומסר גרסה חדשה לפיה יניר נתן לו את הטלפון ואמר לו שהוא גנוב. ביחס לשוד עמד על כך שלא נכח באירוע, בכה וביקש התחשבות. בהמשך, טען שרואד תקף את הנהג, יניר לקח את מפתחות הרכב וזרק אותם והם ברחו, כאשר לאחר מכן יניר מסר לו את הטלפון והוא מכר אותו תמורת 100 ₪ ומסר את הכסף ליניר. בשחזור (ת/23) טען שהוא עמד ליד דלת המונית ולבסוף ברח עימם. כאשר לגרסתו בבית המשפט נטען כי הנאשם נמנע מהלסביר פרטים רבים בגרסתו והשאיר רושם בלתי מהימן. נטען כי האמירות היחידות מהחקירה המשטרתית שטען שהן שקריות, התבררו באמת, בעוד שנסיונותיו להכחישן בעדותו בבית המשפט נחשפו כשקריות- הוצאת המפתח של המתלון מהסוויטץ ע"י הנאשם 1 ותקיפת המתלון ע"י הנאשם 1. הנאשם לא ידע להסביר מדוע בשחזור טען שהנאשם 1 תקף את המתלון ושתק כשהוטחו בו אמירותיו במשטרה לגבי מכירת הטלפון. הנאשם לא ידע להסביר את העדויות המפלילות לגביו, את ה"הלם" בו היה שרוי. את יכולתו להמלט עימם בסוף האירוע הסביר בכך שהיה שיכור.

באשר לעדות עד ההגנה רואד טאלב נטען כי לדבריו הנאשם 1 ניסה להפריד בינו לבין המתלון והנאשם 2 עמד מאחורי המונית ולא התקרב. נטען שאת הודאתו בכתב האישום הסביר בכך שאינו קורא עברית והסכים לחזור בו מהודאתו בפני השופט פוקס. מאידך, נטען שהוא חזר על כך שאמר את כל האמת כשהודה בכתב האישום והסביר את מעשיו. נטען שכשהוטחו בו שלבי האירוע הוא הכחיש את מרביתם: חניקת המתלון; נטילת ארנקו; נטילת המפתחות; ונטילת הטלפון. עוד עמד על כך שלאורך כל האירוע היה במושב שליד הנהג, מימין למתלון. עוד נטען שכשהוטחו בו פרטי גרסתו מהחקירה במשטרה, טען שאינו זוכר ושיש לו בעיית זכרון והוא מקבל טיפול בגינה. נטען שלדבריו, רק לאחרונה כשקרא את כתב האישום, זכרוננו החל לחזור אליו (על אף שאינו קורא עברית לטענתו).

לטענת המאשימה, עדויות התביעה ובראשן גרסת המתלון ואוקסנה עדיפות על עדויות ההגנה. נטען כי הונחו 3 עדויות ישירות אודות האירוע- של אוקסנה, המתלון ורואד, המפלילות את הנאשמים שנמסרו בנפרד וללא חשש לתיאום ביניהם. התבקש לראות בעדויות אלו כתומכות האחת ברעותה וכמהימנות דיין לקביעת ממצאים לחובת הנאשמים. כאשר להערכת עדות המתלון נטען כי הוא השאיר רושם מהימן בעדותו. אין מחלוקת שאין לו הכרות מוקדמת עם הנאשמים ואין לו מניע נסתר להפללתם. נטען שהמתלון היה עקבי בחקירותיו במשטרה, בשחזור ובבית המשפט ויש לתת משקל לאמרות שנמסרו בסמוך לאירוע המהוות רס ג'סטא. עוד נטען שלגרסתו נמצאו אימותים חיצוניים בגרסאות הנאשמים- הנאשם 2 מסר שהנאשם 1 נטל את מפתחות הרכב מהסוויץ והשליך אותם במהלך האירוע, בדומה לגרסת המתלון. צוין כי מדובר בפרט מוכמן שלנאשם 2 לא היתה דרך לדעת אותו אלא אם הבחין בו במהלך האירוע; 2 הנאשמים הודו שהנאשם 1 נטל את הטלפון של המתלון במהלך האירוע, בדומה לגרסת המתלון; 2 הנאשמים הודו במשטרה שהאירוע התחיל בתגובה לדרישת תשלום של המתלון ע"ס 40 ₪ המהווה פרט מוכמן. נטען כי אימותים אלו יש בהם ללמד על מהימנות ומשקל (ע"פ 949/80 שוהמי נ' מדינת ישראל, פ"ד לה (4)).

באשר להערכת עדותה של אוקסנה נטען כי עדותה מהימנה לא פחות מעדות המתלון וכי מדובר בעדה נעדרת מניע או מגמת הפללה כלפי הנאשמים. נטען שבבית המשפט ניכר חשש מסוים של העדה מהנאשמים. נטען כי העדה היתה עקבית בהודעתה במשטרה (ת/50) ובשחזור (ת/31) וכי על אף שטענה בעדותה שאינה זוכרת את פרטי האירוע, אישרה את אמירת הדברים כשרוענן זכרונה ואישרה שבעת מסירתם זכרה את האירוע. נטען שבנסיבות, מתקיימים כל הנימוקים להעדפת גרסתה במשטרה מכח סעיף 10 א לפקודת הראיות. נטען שבעת מסירת גרסתה האירוע היה "טרי"

וכי בדומה לגרסת המתלון יש לגרסתה אימותים חיצוניים משמעותיים. נטען שאוקסנה תיארה שהבחינה באדם שמגיע למונית מכיוון שער הברזל- הנאשם 2, ניגש לצד הנהג ומכה אותו, בדומה לתיאור המתלון שאחד הנוסעים עם שקית ביד, עזב את המונית וחזר לצד שמאל והיכה אותו. נטען שאין זה צירוף מקרים שגם המתלון וגם אוקסנה תיארו בנפרד 3 תוקפים ותקיפה כה דומה אלא אם הבחינו באותו הדבר ועדותם אמת. נטען שהמתלון עמד על כך שלא שמע את גרסת אוקסנה אלא את תחילת התשאול שלה, אז הורה לו השוטר לזוז הצידה (עמ' 22 לפרו'). על עדות השוטר ויתרו הסניגורים וחזרו על כך גם אחרי שהודעתה של אוקסנה הוגשה כראיה (ת/50, עמ' 32-33 לפרו'). נטען שההגנה מושתקת מלטעון להשפעה כלשהי בין העדויות.

באשר להערכת הודאת רואד במשפטו נטען כי חרף הקושי לקבלו כעד מהימן, דווקא בעת הודאתו במשפטו מסר אמת. נטען שהודאתו ניתנה לאחר שהתייעץ עם סניגורו ושקל השלכותיה. נטען שעדותו במשפט נגועה באינטרסים להגן על אחיו הנאשמים. נטען שהודאת רואד תואמת את עדי התביעה ונתמכת ע"י גרסתם. עוד נטען שלא היתה מניעה מבחינת רואד להסתייג מהפללת הנאשמים, בעת שהודה בכתב האישום, אילו הדברים לא היו נכונים אך במקום זאת בחר רואד להסביר כי "היינו (בלשון רבים) תחת השפעת אלכוהול וסמים (עמ' 10 לפרו' בת/55). נטען שעדותו בבית המשפט היתה רצופת שקרים וסתירות והותירה פתח לא מוסבר ביחס לזהות מבצעי חלקים רבים באירוע (נטילת המפתחות, חניקת המתלון) בניגוד להודאתו. התבקש לאמץ את אמרת החוץ- ת/55 על פני עדותו בבית המשפט מכח סעיף 10 א לפקודת הראיות. נטען שאין משמעות להעדר תכנון מוקדם וכי אף אם האירוע התחיל ע"י רואד, הרי שהנאשמים חברו אליו במהלכו ולאחריו והדברים בגדר "שותפות ספונטנית" (ע"פ 4693/01, דנ"פ 1673/11, ע"פ 9090/07).

עמדת הנאשם 1 בסיכומיו

הנאשם 1 טען לאורך כל ההליך כי ראה את אחיו תוקף את נהג המונית וניסה להפריד בין השניים. באשר לגרסת המתלון נטען כי בבית המשפט, בניגוד לעדותו במשטרה, טען המתלון שזה מצד שמאל קלל וגם קרא למישהו מאחור חמודי ואמר תשבור את הבקבוק. נטען שהמתלון לא ידע להפריד ע"י מי ואיך הוכה למעט המכה הראשונה. עוד טען בעדותו שאינו יודע אם שתי, בניגוד לעדותו במשטרה. נטען כי המתלון התעקש שהנאשם 1 נשאר ברכב ולא ירד וכי רק אחד ירד מאחורה וניגש לדלת ובהמשך טען שהשלישי נשאר מאחורי ברכב ולא ירד. נטען שהמתלון העיד שהחבלה החמורה בפנים נגרמה לו מרואד וחזר על כך שאינו יכול לומר מה כל אחד עשה לו. בהמשך, חזר על כך שזה שעמד ליד הדלת קרא לחמודי. באשר לעדות אוקסנה נטען שבשחזור העידה שבשלב מסוים ראתה את אחד הנוסעים שעמד ליד הנהג מנסה למשוך אותו החוצה. בחקירה בבית המשפט, עמדה על כך שבניגוד לטענת נהג המונית, לא ראתה מישהו יושב במונית מאחור. עוד עלה שהיא לא היתה יכולה לפסול את האפשרות שתנועת המשיכה היתה פעולת הפרדה. באשר לגרסת הנאשם 1 נטען כי הוא קשר עצמו מלכתחילה לאירוע בניגוד לאחיו ומסר לאורך כל הדרך שרק ניסה להפריד. בעדותו בבית המשפט חזר על גרסתו ועמד על כך שהאירוע החל כשהוא וחמודי מחוץ למונית. עוד הבהיר שלקח את הניד משום שסבר שהוא של רואד. ביחס לטענה שחמודי טען שתקף, טען שיתכן שמנקודת מבטו של חמודי ניסיון ההפרדה שלו נראה כתקיפה. נטען שבניגוד לסתירה שהתביעה ניסתה להציג, עמד על כך כמו בשחזור שניסה להפריד מהצד של רואד ואז עבר לצד הנהג. עוד טען שהיה שתי ועמד על כך שרק הפריד.

באשר לגרסת הנאשם 2 נטען כי תחילה הנאשם ניסה להרחיק עצמו מהאירוע אולם בהמשך קשר עצמו לזמן ולמקום

אך טען שלא היה מעורב אלא רק שני אחיו. נטען שבעדותו בבית המשפט ציין הנאשם שראה שיניר מנסה להפריד ובחקירתו הנגדית אישר שבחקירתו במשטרה רצה להרחיק עצמו מהאירוע ולכן לא סיפר אמת. עוד נטען שהנאשם הכחיש לנתן כסף לנאשם 1 ממכירת הטלפון. באשר לגרסתו של רואד נטען כי רואד בחקירותיו הרחיק עצמו מהאירוע אך במשפטו החליט להודות בכתב אישום מתוקן, ממנו משתמעת הפללת הנאשמים. נטען שבעדותו התכחש לחלק מהעובדות בהן הודה וטען שהנאשם 1 רק הפריד. עוד עמד על כך ששני הנאשמים היו מחוץ לאוטו. נטען כי הנאשם 1 סבור שיש לזכותו משתי העבירות שיוחסו לו, לזכותו מגרימת חבלה חמורה ולקבוע אחריות מופחתת בנוגע לעבירת השוד, דוגמת מסייע. בכל הנוגע לעבירת השוד נטען כי לא ניתן לשלול את גרסתו של הנאשם לפיה רק הפריד בין רואד לנהג המונית וקיים ספק באשמתו. נטען שגרסתו היתה עקבית ולא נפלו בה פגמים משמעותיים. עוד נטען שלגרסת הנאשם יש חיזוק משמעותי בגרסת אוקסנה לפיה היא ראתה את אחד הבחורים שעומד ליד הנהג מנסה למשוך אותו החוצה, דבר המתיישב עם הפרדה. באשר לגרסת נהג המונית לפיה שלושה תקפו אותו, נטען כי מדובר בגרסה מבולבלת שקשה לבסס עליה הרשעה נוכח הנתונים הבאים: נהג המונית לא ידע לציין מה חלקו של כל אחד מהשלושה באירוע, דבר המקשה לקבוע מה המעשים על פיהם מבקשים לקבוע אחריות פלילית; בניגוד לגרסת אוקסנה, לפיה אחד מהנוסעים ניסה למשוך את הנהג החוצה, אין בגרסת הנהג הסבר לכך מלבד שהיה בהלם ופירש את ניסיון ההפרדה כתקיפה; טענת נהג המונית לפיה הנאשם 1 נותר ברכב וחנק אותו נסתרה ע"י כל העדים; הנהג מסר גרסאות סותרות לגבי האם הנאשמים שמו; בחקירתו במשטרה טען המתלונן שמי שקרא חמודי היה הנוסע שישב ליד הנהג ובבית המשפט טען שהיה זה הנוסע שפתח את הדלת. נטען שמדובר בסתירה מהותית וכן כי הדבר מחזק את הטענה שיניר-הנאשם 1 הוא זה שפתח את הדלת והפריד ולא חמודי כנטען בכתב האישום. נטען שנהג המונית היה בהלם מהמכה של רואד ופירש כל מגע כתקיפה, כולל ההפרדה. נטען שראיות נוספות התומכות בגרסת הנאשם 1 הן עדויות חמודי ורואד. נטען שמזוית הראיה של חמודי, ניסיון ההפרדה נחזה כתקיפה. נטען שהתביעה לא הצביעה על טעמים חזקים כדי לפלג את עדותו של חמודי במשטרה באופן שיילקחו ממנה רק החלקים המפלילים את הנאשם 1. נטען שגם גרסת רואד תומכת בגרסת הנאשם. נטען שרואד לא מסר גרסה במשטרה כי ניסה להרחיק עצמו מהאירוע. עוד נטען שאין ליתן משקל לעובדות כתב האישום בהן הודה כבסיס ראיתי המחזק את הראיות כנגד הנאשם שכן הודאה בכתב האישום אינה מהווה הודאה תחת אזהרה וכן רואד התייחס בהודאתו לטענות המופנות כלפיו. נטען שאין מקום ליתן משקל מפליל לבריחת הנאשמים שכן הם נבהלו ולא רצו להיות קשורים בשום אופן לשוד. נטען שיש לזכות את הנאשם מעבירת השוד ולחילופין להרשיעו רק בסיוע לשוד. באשר לעבירת החבלה החמורה נטען כי גם התובע הודה שלא מדובר באירוע מתוכנן. מכאן, בחלק הראשון באירוע בו תקף רואד את נהג המונית בצורה קשה באגרופ בפניו ובחלק השני, הנאשמים הצטרפו בספונטניות. נטען שניתן לייחס להם אחריות רק לאחר שהם חברו לשותפות ולא לפני כן ועל כן לא ניתן לייחס להם את העבירה של החבלה החמורה.

עמדת הנאשם 2 בסיכומיו

לטענת הנאשם 2, גם אם בית המשפט יתן אמון מלא בגרסת הנהג וגם אם יעדיף את אמרות החוץ של אוקסנה, עדיין יש לזכות את הנאשם מעבירות השוד והתקיפה היות וגם הנהג וגם אוקסנה לא פירטו מה היה חלקו של הנאשם וכי הסתירות בעדויותיהם מלמדות שטענת נהג המונית לפיה חמודי לקח חלק בתקיפה, אינה הגיונית ונסתרת ע"י יתר הראיות. באשר לעדות הנהג נטען כי לאחר המכה החזקה שספג הוא לא יכול היה לראות דבר ולא ניתן לבסס הרשעה על גרסאותיו. נטען שדובר בשעת לילה מאוחרת והנהג ספג מכת אגרופ חזקה לפניו, ממנה נפלו כנראה משקפיו. נטען שהוא לא יכול היה לראות וגרסתו מתמצה בתחושתו כי הוכה מכל עבר. נטען שגם בעדותו וגם בשחזור טען שהותקף

ע"י שלושה מבלי יכולת לומר מי עשה מה וטען שהותקף ע"י שלושה משום שדובר על שלושה נוסעים שהי במונית. עוד נטען כי נהג המונית מסר שהיה המום במהלך האירוע ולא הצליח לזהות את התוקפים במסדר זיהוי (ת/48) ומכאן שלא ידע למסור פרטים של ממש אודות התקיפה. נטען שהנהג לא ידע אפילו לומר אם התוקפים היו מגולחים או מזוקנים ולא ידע לומר האם חמודי חזר למונית לאחר שיצא או לא. צוין שנהג המונית טען שאחד התוקפים חנק אותו מאחור (ת/49) באמצעות ידיו או החגורה ובכתב האישום צוין שהנאשם 1 חנק את המתלונן מאחור. נטען שהמאשימה שכחה מטיעון זה בסיכומיה ושהוכח שמי שעמד ליד דלת הנהג הוא הנאשם 1 ושלא היה אף אחד אחר במושב האחורי עת הותקף הנהג. לטענת הנאשם, הראיות מלמדות שהוא זה שירד מהמונית בטרם החלה התקיפה, פתח את דלת הברזל, חזר לכיוון המונית אך לא נכנס חזרה לתוכה. נטען שהראיות מלמדות שמי שפתח את דלת הנהג היה ינר (ת/44) ועדות הנאשם- עמ' 47-48), עדות ינר (עמ' 35), עדות אוקסנה ועדות הנהג לפיה הוא לא חזר לתוך המונית ושמי שפתח את הדלת לידו קרא חמודי. נטען שהמסקנה המתבקשת היא שאף אחד לא חנק את הנהג מאחור אלא שהותקף מצד אחד ע"י רואד ומצד שני עמד ינר ומאחור לא היה אף אחד. נטען שלא ניתן לשלול את האפשרות שנהג המונית הרגיש חנוק כתוצאה מכך שהחגורה לחצה על גרונו או בשל כך שרואד ישב עליו או מסיבה אחרת. נטען שמעדות הנהג עלה שהוא לא שלל שמה שחנק אותו היתה החגורה (עמ' 17 ש' 27-28). נטען מצפיה בשחזור ניתן להבין שהנהג כלל לא בטוח שמישהו חנק אותו מאחור. נטען שגרסת הנהג זוהמה לאחר ששמע את גרסת אוקסנה. נטען שבת/47 מסר הנהג שהשכנה ראתה את אחד החשודים נכנס לבנין ויוצא וחשדה שהוא שכן וגם בשחזור (ת/24ב') התייחס לכך. בעדותו אישר ששמע את השכנה מספרת לשוטר (עמ' 20 ש' 26-27). נטען שגם אוקסנה העידה שהנהג היה לידה מספר דקות בזמן שמסרה גרסתה (עמ' 27 ש' 19-20).

באשר לגרסתה של אוקסנה נטען כי אין סיבה להעדיף את אמרת החוץ של אוקסנה על פני עדותה בבית המשפט. נטען שהעדפת אמרת חוץ לא צריכה להיעשות כדבר שבשגרה (תפ"ח 82/96 **מדינת ישראל נ' משה ענ'מי**, ע"פ 6252/92 **סאלח חוסין בשיר נ' מדינת ישראל**, תק- על 94 (2) 2583). נטען שגם אם בית המשפט מגיע למסקנה שהעד לא דיבר אמת בעדותו, זה לא צריך להוביל לאימוץ אמרתו במשטרה. נטען שאין לאמץ את אמרת החוץ שלה ממספר סיבות: ראשית, אמרות החוץ שלה נגבו בשפה העברית שהיא מתקשה בה ולא ביקשה מתורגמן. נראה שבשחזור התקשתה לתאר את המילה "מכות". שנית, אמרות החוץ שלה היו לקוניות והיא לא פירטה מה עשה כל אחד מהמעורבים ואף לא אמרה ששלושתם תקפו אלא לאחר שנשאלה כמה חשודים היו. שלישית, נטען שאין ערך לאמירה שהיו 3 תוקפים בהעדר פירוט. נטען שהעובדה שהיא לא התבקשה לפרט מפחיתה את ערך אמירתה לפיה היו 3 תוקפים וכולם נתנו מכות. רביעית, העובדה שהיא לא נחקרה ולא התבקשה לפרט מה עשה כל אחד מהתוקפים מהווה מחדל חקירתי שלא ניתן לו הסבר ע"י עורך השחזור דודו אוהיון (עמ' 6 ש' 28-31). חמישית, בשורה של פסקי דין עמדו על המשמעות של מחדלי חקירה משמעותיים (ע"פ 721/80 **שלמה תורג'מן נ' מדינת ישראל**, ע"פ 5386/06 **בילל אלחורטי נ' מדינת ישראל**, ת"פ 398/01 **מדינת ישראל נ' לבוב דותן ואח'**). שיטת, חקירה הקצרה והשטחית מהווה מחדל חקירתי שיש ליתן לו משקל ראיתי לטובת הנאשם ושביעית, מגרסתה עלה שהנאשם לא נכנס חזרה למונית אלא עמד בצד בחלק המרוחק ממקום הנהג ע"י דלת הנוסע האחורית (עמ' 31 ש' 20-26) כך שאין אפשרות שיתקוף את נהג המונית.

באשר לגרסת הנאשם נטען כי בחקירתו הראשונה (ת/43) הכחיש את מעורבותו באירוע אולם בת/44- חקירתו השנייה התוודה בדמעות וסיפר על נוכחותו באירוע, תוך שעמד על כך שלא נגע בנהג המונית. נטען שניכר חששו מאחיו הגדולים וטען שהם ירביצו לו מכות רצח. הנאשם עמד על כך שלא נגע בנהג המונית ולא קיבל כסף משלל השוד וסירב לעימות

מול אחיו היות וחשש מהם. נטען שאין לזקוף לחובתו את העובדה שלא סיפר אמת בחקירתו הראשונה וכי גם אם יגיע בית המשפט למסקנה שלא העיד אמת בבית המשפט, אין בכך להרשיעו בעבירת השוד מהנימוקים הבאים: ראשית, הנאשם הסביר מדוע לא אמר אמת בחקירתו הראשונה. שנית, בעדותו בבית המשפט נאלץ להעיד נגד אחיו הגדול ממנו חושש. שלישית, שקרי נאשם אינם יכולים להוות תחליף לראיות, כאשר מעבר לאמירות גורפות של "כולם תקפו" או אני בטוח" אין ראיות בנמצא. באשר לגרסתו של ינר נטען כי גרסתו מהווה ראיה מזכה. ינר סיפר בחקירתו במשטרה שחמודי לא נטל חלק בתקיפה אלא צעק על רואד "די מה אתה עושה" (ת/41 ש' 10-11). עוד טען שחמודי לא הרביץ לנהג ואף הפליל את עצמו. ינר עמד על גרסתו גם כשנאמר לו שחמודי הפליל אותו (ת/42 ש' 21-52). נטען שינר חזר על גרסה זו גם בשחזור שם טען שחמודי לא עשה כלום, לא התקרב לנהג ולא נכנס חזרה למונית וצעק על רואד שיפסיק את התקיפה. נטען שגם בעדותו בבית המשפט הוא חזר על גרסתו (עמ' 35 ש' 28-31, עמ' 37 ש' 8-11). באשר לעדותו של רואד נטען כי בעדותו טען שחמודי וינר לא לקחו חלק בתקיפה, מלבד ניסיונו של ינר להפריד. עוד העיד שחמודי הלך עם השקית וחזר לכיוון המונית ועמד מבוהל ליד הדלת של הנוסע מאחור. רואד אישר שהוא לקח את כל הכסף ולא חלק עימם, דבר השולל את הטענה שדובר בשוד בצוותא. נטען שאין להעדיף את אמרת החוץ של רואד מהטעמים הבאים: ראשית, הפסיקה שפורטה לעיל לגבי העדפת אמרות חוץ. שנית, רואד העיד שאינו יודע לקרוא בשפה העברית והודה שלקח אחריות על מעשיו ולא ביחס לאחיו. שלישית, רואד העיד שלא הבין את האמור בכתב האישום המתוקן ביחס למעשי אחיו. רביעית, נכונות טענתו בדבר העדר המודעות לכל עובדות כתב האישום ניכרת בכך שלמרות שבפרוט' נרשמה לכאורה מפיו המילה "למעט", הרי שבחקירתו לא ידע מה פירוש המילה (עמ' 71 ש' 18-19). לעניין גרימת החבלה החמורה לנהג, נטען שהנאשם מצטרף לטיעוני הנאשם 1 ומבהיר כי דובר באירוע שהתפתח ספונטנית וגם לו יוחלט שהתפתחה "שותפות ספונטנית" עדיין אין לזקוף לחובת הנאשמים את החבלות שנגרמו ע"י רואד ובלי קשר אליהם. הודגש כי מדובר בטענה חלופית בלבד, כאשר יש לזכותו מעבירות השוד והתקיפה. התבקש להורות על זיכוי הנאשם.

טיעוני הצדדים בדיון

ב"כ המאשימה ביקש להתמקד במענה לטענות ההגנה בסיכומיה בכתב. ביחס לסיכומי הנאשם 1- נטען כי המאשימה חולקת על כך שגרסת נאשם 1 הייתה עקבית לאורך כל הדרך. המאשימה הפנתה לכך שבמשטרה הנאשם 1 הודה כי דחף את הנהג ובפרט כי נתן מכה עם הרגל לנהג, ולת/41 שורה 46, שם לא השתמע כי הדבר היה חלק מניסיון להפריד בהכרח וזאת בניגוד לגרסת הנאשם 1 בבית המשפט. עוד נטען כי סתירה נוספת היא כי במשטרה טען כי לקח את הפלאפון של הנהג ואז החזיר אותו תוך כדי האירוע למושב שליד הנהג, כך בשחזור ובחקירות ובהמשך טען שהיה זה רואד שלקח את הטלפון. נטען שבמשפט טען כי חשב שזה הטלפון של רואד ולכן נטל את הטלפון. נטען שמדובר בהסבר חדש, כאשר לדבריו במהלך החקירה לא זכר את האירוע טוב. ביחס לטענה כי אוקסנה ראתה משיכה של נהג המונית מבחוץ וזה יכול להתיישב עם טענת נאשם 1 כי הוא הפריד, נטען כי ההיפך הוא הנכון, כאשר אילו ביקש הנאשם 1 להפריד, היה מנסה למשוך את רואד, או שהיה מנסה לחצוץ בין רואד לבין הנהג. צוין שאין חולק כי לא דובר היה בתקיפה הדדית, אלא שהנהג תוך שהוא יושב, הותקף על ידי רואד. נטען כי הטענה לפיה הנאשם 1 בחר בשלב זה להפעיל כח פיזי על הנהג מהווה אמירה מפלילה. עוד נטען שהנאשם 1 הודה שדחף את הנהג לכיוון רואד בחקירתו הנגדית, פעולה שלא מתיישבת עם טענת "ההפרדה". באשר לטענה לפיה המשקל של הודאת רואד במשפטו נמוך בגלל שהוא לא הוזהר קודם לכן, הרי שההיפך הוא הנכון ומדובר באמירה שמשקלה רב מהודאה בחקירה. ביחס לחבלה החמורה, הטענה שלא ניתן לקשור בין מעשה הנאשמים לחבלה חמורה, נטען כי בפן העובדתי המתלונן לא יודע

לומר מאיזו מכה נגרמה לו איזו חבלה ובפן המשפטי אין לכך משמעות שכן הנאשמים הצטרפו למעשיו של רואד וחברו למטרה משותפת, כאשר ההלכה בדבר חבירה ספונטנית מתייחסת גם לעבירות תוצאתיות כגון חבלה חמורה (ע"פ 4693/01 **בבייב**, ע"פ 872/76).

ביחס לסיכומי הנאשם 2 נטען כי הטעות הינה ההנחה שבביצוע בצוותא ישנה חובה על המאשימה לפרט מה היה חלקו של כל אחד משותפים. נטען שהחובה שמוטלת על המאשימה הינה להראות כי כל אחד מהשותפים עשה מעשים שתרמו להשלמת העבירה, גם אם כל אחד מהם לא אחראי לעבירה בשלמותה וייתכן גם שעצם נוכחות תהווה תרומה מספקת לביצוע בצוותא, בפרט כשמדובר באירוע כגון זה של תקיפה ושווד בצוותא בלילה, אירוע מהיר, אינטנסיבי וספונטני. נטען שגם אין חובה לקבוע במדויק מי נתן איזה אגרוף ומי בא מאיזה כיוון. נטען שהוכח על יסוד עדויותיהם המהימנות של המתלונן ואוקסנה כי נטלו בשוד חלק פעיל כל שלושת המעורבים ודי בכך לביצוע בצוותא. מעבר לנדרש, יש חלקים באירוע שניתן לייחס לכל אחד מהמתלוננים כאמור בכתב האישום. נטען שאין חולק שרואד היה זה שנתן את האגרוף הראשון, אין גם חולק שנאשם 2 הודה בכך בעדותו במשפט, שהוא לאחר שניגש לשער הברזל בבניין שלו חזר לכיוון המונית. עוד נטען כי האמירה המסבכת הזו של הנאשם 2 יש לחבר לתיאור שמסרו שני העדים בנפרד, גם המתלונן וגם אוקסנה שהם ראו את האדם שמגיע מהבניין מצטרף לתקיפה ומכה את הנהג.

לטענת המאשימה, הטענה בדבר החניקה הוכחה על דרך האילימינציה, כאשר המתלונן עמד על כך שנחנק מאחור מתחילת חקירתו במשטרה ועד סוף חקירתו הנגדית ועדותו מהימנה. נטען שידוע שלא דובר ברוואד שתקף מימינו של המתלונן ולא דובר בנאשם 2 כי הוא היה זה שהגיע מהבניין ועל כן נותר הנאשם 1 והכחשתו ששהיה במושב האחורי איננה מהימנה. כל גרסתו איננה מהימנה. נטען שלא מן הנמנע כי הוא השתהה לפני שיצא מהמונית וחנק לפני שיצא או שבשלב כזה או אחר של האירוע הוא נכנס וחנק, וחזר ויצא, וגם אין כל הכרח שיצא מהמונית. נטען שהנהג כאמור נחנק מהחגורה שלו, אין שום צורך להיכנס למונית כדי לחנוק אותו מהחגורה, מספיק להשחיל יד ולמשוך. כאשר לטענה שהחניקה לא מסתדרת עם גרסת אוקסנה, אין מחלוקת שהיא לא ראתה את האירוע מתחילתו, היא ניגשה לחלון כדי להקשיב והתחילה לראותו לאחר תחילתו. ביחס לטענה כי אין להעדיף את אמרת החוץ של אוקסנה מכוח סעיף 10א) נטען כי העדה עצמה טוענת שאז זכרה טוב יותר ומפנה לחקירתה. עוד נטען שהיא אישרה את האמירות כשרוען זכרונה. נטען שהנאשם 2 שלל שהוא חושש מהנאשם 1 ועלו יחסים טובים בין האחים. ביחס לטענה כי רואד הודה במשפטו עקב קשיי שפה כי אינו יודע לקרוא טוב עברית, הפנתה המאשימה לכך שרואד הודה שקרא את כתב האישום (עמ' 65-66). נטען שבמידה ותידחה טענתה העובדתית של המאשימה, כי גם נאשם 2 הצטרף באופן פעיל לתקיפה, התבקש לקבוע כי לכל הפחות נוכחותו בנסיבות העניין תרמה להשלמת העבירה ברמה של ביצוע בצוותא. עוד נטען שברור שהנאשם 2 הצטרף למטרות השוד בכך שמכר את הטלפון והרוויח הלכה למעשה מהשוד. נטען שעצם נוכחות 3 אנשים מספיקה כדי להרתיע ולהחליש את התנגדות המתלונן. נטען שהנאשם 2 נמלט עם אחיו למרות ההלם הנטען בו היה. המאשימה הפנתה לע"פ 4398/09 לעניין המשמעות של הודאת שותף במשפטו על שותפיו, שם בית המשפט העליון התערב וקבע שניתן להרשיע את הנאשם בעבירה נוספת על יסוד אותה הודאת שותף.

ב"כ הנאשם 1 טען שדובר באירוע ספונטני ללא תכנון. נטען שנהג המונית הודה שהאגרוף של רואד גרם לו לחבלה החמורה בעין והשיב בחקירתו- "אז מאיפה?" כשנשאל על כך. נטען שניתן לחלק את האירוע לשני חלקים וכאשר הם הצטרפו לאחר החבלה, הם לא צריכים לשאת באחריות לאותה חבלה. נטען שיש לזכותו מעבירת החבלה החמורה. בנוגע לשוד נטען כי בשחזור הנאשם 1 תיאר שבא ופתח את הדלת של רואד, ניסה להפריד ולא הלך, אז הלך ופתח את

הדלת השנייה וניסה למשוך. נטען שאוקסנה תיארה שמישהו עמד ליד דלת הנהג וניסה למשוך החוצה, טענה המתיישבת עם טענת ההפרדה. באשר לנהג המונית נטען שישנה בעיה עם עדותו שכן יתכן שהפרשנות הסובייקטיבית שלו לתנועה של משיכה או תנועות ידיים, שלטענת הנאשם הוא עשה, זו פרשנות של תקיפה. נטען שטענתו לפיה שלושה תקפו אותו לא מסתדרת עם הראיות. עוד נטען כי טענתו לפיה מישהו חנק אותו נסתרה ע"י אוקסנה. באשר לעדות רוואד נטען שגם עדותו מחזקת את טענת ההפרדה. נטען שרוואד לא דיבר במשטרה היות ולא רצה להפליל עצמו וכי אין לתת משקל רב להודאתו בכתב האישום המתוקן, היות וזו לא הודאה שנאמרת במלל חופשי אלא רק מאשר את מה שכתוב בכתב האישום, זה לא כמו להעיד. נטען שיש לזכות את הנאשם 1 מחמת הספק בעבירת השוד.

ב"כ הנאשם 2 טען כי המאשימה לא צריכה לפרט לגבי מבצעים בצוותא מי עשה מה, אך המאשימה פירטה בכתב האישום וייחסה לכל אחד דברים מסויימים. נטען שעד היום לא מובן האם המאשימה עומדת על הטענה שמי שחנק מאחורה היה יניר ומי שעמד ליד דלת הנהג היה חמודי או שמא המאשימה חוזרת בה מטיעונים וטוענת שמדובר במבצעים בצוותא. נטען שמדובר בפגיעה בזכויות נאשמים. נטען שהראיות מלמדות שחמודי ירד עם השקית לכיוון שער הברזל ופתח אותו ואז החלה המהומה במונית ובאותו שלב בגלל המהומה במונית גם אוקסנה התעוררה. נטען שנשאלת השאלה, האם האדם שחזר לכיוון המונית הצטרף לתקיפה כפי שלכאורה מסרה אוקסנה באמרת החוץ או שמא עמד בסמוך לצד הנוסע של המונית ורק ביקש מרוואד להפסיק את התקיפה. נטען שאין להתייחס לתחושה הסובייקטיבית של נהג המונית לפיה הותקף ע"י כולם. נטען שהמאשימה טוענת לפתע שהנהג נחנק עם החגורה, כאשר לטענתם לא ישב אף אחד מאחור. נטען שנהג המונית מודה שלא ראה וכנראה חנק אותו וכי לא ניתן על סמך הטענה להרשיע אדם בעבירת שוד. נטען עוד שלפי השחזור של הנהג היו שני תוקפים וכנראה הסברה שלו שנחנק מאחורה נולדה מכך שהחגורה לחצה על גרונו ובוודאי שלא ניתן לשלול את האפשרות שהתקיפה על ידי רוואד או מה שעשה יניר (להפריד או לתקוף), גרמו ללחץ על החגורה כאשר ברור שאף אחד לא נכנס בחזרה למונית. נטען שאין להעדיף את אמרת החוץ של אוקסנה לפיה שלושה תקפו. נטען שבשחזור לא נבדק מי עשה מה, דבר המהווה מחדל. עוד נטען למחדל בנוגע לחקירתה בשפה העברית. באשר לעדות רוואד נטען שהוכח שאינו דובר עברית. נטען שיניר טען שחמודי לא עשה דבר בניגוד לרוואד ומדובר בעדות מזכה. נטען שהוא עומד על כך גם שנאמר לו שחמודי הפליל אותו. נטען שיש לזכותו מחמת הספק בשתי העבירות שיוחסו לו. נטען כי הטענה החלופית בדבר ביצוע בצוותא, סיוע באמצעות נוכחות מלמדת ומכיחה את חולשת הראיות. נטען שמדובר באירוע ספונטני בו הנוכחות היא ההיפך מסיוע, כאשר אחיו מעיד שאמר לו להפסיק. התבקש לא לייחס משמעות לעניין שקרים, כאשר מדובר בסיטואציה קשה להעיד מול אחים. עוד נטען ששקרי נאשם לא יכולים לבוא במקום ראיות.

דין והכרעה

גדר המחלוקת בתיק זה הינו מידת השתתפות הנאשמים באירוע, כאשר אין מחלוקת כי הנאשמים נכחו באירוע.

גרסת המתלונן

מדו"ח פעולה ראשון ביחס לאירוע מיום 17.8.19 שעה 4:23, עולה כי השוטר עידן אבוחצירה פגש במתלונן כשהוא מדמם מפניו וחולצתו קרועה וצעק לו ש"שלושה חשודים שדדו אותו, גנבו לו את הפלאפון שלו וכסף מזומן והכו אותו" (ת/1) (הקו הוסף ד.פ.).

בהודעת המתלונן במשטרה- ת/46 שנמסרה ביום 17.8.19 בשעה 06:30, כשלוש שעות לאחר האירוע לערך, תואר האירוע כדלקמן: "**...זה שלידי ירד עשה תנועה כאילו הוא רוצה לשלם ושאל אותי כמה מגיע לך אמרתי לו כמו שסיכמנו 40 שקלים הוא נתן לי אגרוף ולא יודע מאיפה מכות הגיעו אלי אמר לי תוציא את הכסף וקללות. אני בישיבה על ההגה, גנבו את המפתח שאני לא יוכל לנסוע, עם מכות, לקחו כסף מה שראו, לקחו כסף מהמאפרה ורצו גם את הכסף שעלי אמרו לי להוציא את הארנק ואת המפתח אחד מהם לקח, הם נתנו לי מכות ובעיטות ולא יכולתי לזוז מהכסא, אמרתי לו תביא את המפתח אני אתן לך מה שיש, ניסיתי להוציא מהארנק את הרישיונות ותעודת הזהות ולא הלך הוא לקח את הכל וצעק תביא את הסכין אני רוצה להרוג אותו ופתאום מישהו חנק אותי מאחורה לא נשמתי. היו צעקות והיתה איזו מישהי שם שצעקה מהחלון, לא יודע וזהו, הם נעלמו**" (עמ' 1 לת/46 ש' 6-13).

בתשובה לשאלה כמה מהבחורים במונית תקפו אותו, השיב המתלונן כדלקמן- "**כולם, אני ידעתי מאיפה? אני ידעתי ידיים ורגליים? מי חנק אותי מי תפס אותי אני לא יודע, אני יודע ששלושה גברים היו ושלשום תקפו אותי כי זה בא לי מכל הכיוונים הכי הרבה תקף אותי זה שישב לידי...**" (עמ' 2 ש' 19-21) (הקו הוסף ד.פ.).

מהודעה נוספת מיום 20.8.19 (ת/47), חזר המתלונן על גרסתו ופירט- "**...ואז הוא פתח את הדלת שלו התחיל לרדת מהרכב שם יד בכיס כאילו רוצה לשלם ואז הביא לי אגרוף בפנים בהפתעה ואז השני שירד הגיע לדלת שלי פתח אותה וגם הרביץ לי וקיללו אותי ונשאר בחור במושב האחורי שחנק אותי**" (עמ' 1 לת/47 ש' 16-18). בהמשך פירט- "**...וגם שמעתי שזה שישב לידי מימין אמר למישהו מהם "חמודי תביא בקבוק תביא סכין" ואז שמעתי גברת מלמעלה שצועקת "מה אתם רוצים ממנו". אחד מהם כיבה את המנוע ולקח את המפתח של הרכב והם אמרו לי תביא כסף תביא כסף והוצאתי לו את הארנק מהכיס שלי ואז אמרתי לו תביא לי את המפתח של הרכב ואני אביא לך את הארנק ואז לקחתי ממנו את המפתח והוא נאבק לקחת את הארנק ממני ואני התנגדתי ואז זרקתי את הארנק לרצפה והם המשיכו להרביץ לי ואז כנראה אחד מהם לקח את הארנק מהרצפה ואחד נתן לי מכה חזקה בעין שכבר לא ראיתי ואז עם הצעקות של השכנה כנראה הם פחדו וברחו...**" מתיאור זה עולה כי לא המכה הראשונית שניתנה למתלונן ע"י רואד היא המכה שהובילה לחבלה החמורה אלא מכה שניתנה ע"י אחד מהנאשמים בשלב מאוחר יותר באירוע, לאחר ותוך כדי שהוכה ע"י שלושתם, מכה שלאחריה הודה המתלונן שכבר לא ראה דבר. מהתיאור עולה שדובר במכה שניתנה לקראת סיום התקיפה, דבר השולל את טענת הנאשמים בנוגע לחלוקת האירוע לשניים. בהמשך, בחקירתו החוזרת התייחס לכך המתלונן כשנשאל האם השבר בעין נגרם כתוצאה מהמכה הראשונה שקיבל והשיב- "**קבלתי את המכות, יש לי שבר באף ושבר בעין. אני לא יודע איזה מכה עשתה לי איזה נזק**" (עמ' 21 לפרוטוקול ש' 17-18).

בהודעה מיום 28.8.19 חזר המתלונן על גרסתו וטען כי "**שלושתם התחילו להכניס לי מכות**" (עמ' 1 לת/48 ש' 11). בהודעתו מיום 1.9.19 תיאר המתלונן כדלקמן: "**שלושתם תקפו אותי אחד חנק אותי מאחור אחד התיישב עליי**"

והביא לי מכות בפנים והיה אדם שלישי שנתן לי מכות מהצד". כאשר התבקש לפרט מה עשה כל אחד מהתוקפים, השיב-"לא יכול הייתי בהלם מכול זה אבל קבלתי מכות משלושתם זה בטוח". כאשר נאמר לו שאחד החשודים טוען שלא נגע בו, השיב-"הם היו שלושה ושלושתם הרביצו לי". בהמשך, כשנשאל האם מישהו מהחשודים ניסה להפריד או שצעק לאחר להפסיק את התקיפה, השיב-"אף אחד מהם לא ניסה לעצור מישהו כולם הרביצו לי וברחו" (עמ' 1 לת/48 ש' 2- עמ' 2 ש' 23) (הקווים הוספו ד.פ.).

בשחזור שנערך למתלון (ת/24) טען המתלון שהותקף במכות ע"י שלושה אנשים שעלו למונית כפי שפורט-"הבחור שישב לידו הוא זה שהתחיל להכות אותו ראשון...לאחר מכן מישהו שישב מאחוריו חנק אותו והבחור שישב גם מאחור וירד ראשון מהמונית חזר למונית וגם תקף אותו ולאחר מכן הם ברחו מהמקום לאחר שלקחו ממנו כסף וטלפון". בשחזור, הדגים המתלון והצביע על שלושת הכיוונים מהם הותקף לטענתו בו זמנית במהלך האירוע.

בעדותו בבית המשפט, חזר המתלון על גרסתו במשטרה לפיה כל השלושה היכו אותו מכל הכיוונים. לשאלת בית המשפט למה הכוונה מכל הכיוונים השיב שגם מאחור, גם מהצד וגם מהצד שלו, כאשר שלושתם מקללים. עוד הסביר המתלון למה הכוונה ב"חנק"- "...זה שישב מאחורה או שהחזיק אותי או שהיה לו משהו ביד, בצוואר, אני לא יכול לדעת עם מה הוא חנק אותי. אולי החזיק עם החגורה אני לא יודע..." (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 1-7).

באשר לנאשם 2 השיב המתלון שהוא הלך וחזר ו"השתתף איתם", כאשר לטענתו הוא גם נתן מכות וגם חיפש כסף (עמ' 8 לפרוטוקול ש' 29- עמ' 9 ש' 2). המתלון שלל שרק חלק מהנוסעים תקפו אותו והסביר-"כולם נתנו מכות מכל הכיוונים, גם מאחורה וגם מקדימה וגם לידי ומעלי" ובהמשך-"מי נתן מי לא, כולם נתנו את המכות" (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 26). עוד אמר בהמשך-"אני לא יודע. אני יודע שאחד ישב עלי, אחד נתן מכות ואחד חנק אותי. אני לא יודע מי זה ומי זה ומי זה. אני יודע להגיד שחטפתי מכות..." "אני אומר ששלושה תקפו אותי. לשאלת ביהמ"ש, אני אומר שאני יודע ששלושה תקפו אותי בוודאות. ראיתי ששלושה תוקפים, אחד מפה, אחד מפה והשלישי מאחורה. אני צמוד לכסא, קשור" (עמ' 17 לפרוטוקול ש' 22-8) ועוד-"אני יכול לטעון ששלושת האנשים שהיו אצלי באוטו תקפו אותי. מה כל אחד והתפקיד שלו אני לא יודע לבוא ולהצביע זה עשה לי ככה וככה אני לא יכול להגיד לך" (עמ' 18 לפרוטוקול ש' 22-20) (הקווים הוספו ד.פ.).

באשר לטענה לפיה מי מהשלושה ניסה להפריד או לעצור את האירוע, טען המתלון-"אף אחד לא הפריד צעק ולא כלום, לא היה לו לא נעים, לא היה שום צעקות" (עמ' 11 לפרוטוקול ש' 16-13). בהמשך אמר בחקירתו הנגדית בנוגע לגרסת הנאשם 1-"אף אחד לא אמר מילה לטובתי. אף אחד..." (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 15-13). עוד נאמר בקשר לטענה לפיה הנאשם ניסה להפריד-"הבנתי אותך והוא פתח את הדלת ונתן מכות, לא נתן צעקות שיפרידו ולא ניסה להפריד". כאשר נשאל האם יתכן שהמכות שחוה הן ניסיון הפרדה והשיב-"כשהוא רוצה להפריד הוא מפריד בין הידיים אבל לא נותן אגרופים בעיניים ובראש כמו שעשה. תחשוב לבד" ועוד-"כן, הוא חזר ופתח לי את הדלת, ואז הוא גם הרביץ לי. כולם הרביצו לי ואף אחד לא הפריד" (עמ' 15 לפרוטוקול ש' 16-16 עמ' 16 ש' 18).

המתלון עמד על כך שאחד הנוסעים נשאר במונית ושרואד, שישב לידו, ירד מהמונית והכה אותו מבחוץ. כאשר נשאל

האם הוא נתן לו אגרוף מבחוץ בעמידה, השיב- "נכון למה מה זה קילומטר רחוק? זה דלת והוא נתן לי עם כל הכוח שלו שהוא עומד ואני יושב. הוא כנראה נכנס עם הגוף למונית, איך קיבלתי מכה? הוא פתח את הדלת שאל כמה מגיע לך והסתובב כאילו הוא רוצה לשלם ונותן לי את המכה עם כל הגוף ואני רואה שכל הדלתות חסומות כל אחד עמד בן אדם. (העד מדגים על ידי כך שהוא קם ומסתובב כאילו שהוא האדם שישב לידו)". המתלונן חזר על כך שהנוסע מאחור נותר ברכב ובנוסע השני ירד עם השקית וחזר. לטענתו, שלושתם נותרו בזירה ותקפו אותו. כאשר נאמר לו שמהראיות עולה שהנוסע מקדימה התחיל באירוע והשניים מאחור יצאו מהרכב, השיב- "הם לא יצאו. זה בדיוק הראשון שירד זה היה זה שלידי, והוא עשה את כל המשחק שלו ובינתיים גם זה שמאחוריו יצא עם השקית, זה שני האנשים. השלישי נשאר מאחורי עם האוטו, הוא לא ירד. שאלת על שני אנשים זה שני האנשים. השלישי נשאר" (עמ' 12 לפרוטוקול ש' 27- עמ' 13 ש' 19). בהמשך, לא ידע המתלונן להשיב האם במהלך האירוע הוא ירד מהרכב או נותר בו והשיב שהוא לא ראה שירד מהרכב והרגיש חנוק (עמ' 14 לפרוטוקול ש' 32-30).

באשר לשמיעת עדות השכנה אוקסנה שלל המתלונן ששוחח על האירוע עם מי מהשכנים. באשר לשמיעת עדותה של אוקסנה טען המתלונן - "אחרי שכל המהומות נגמרו וכל מיני ובאו השוטרים והגישו לי את כל העזרה הם קראו גם לשכנות, היא אומרת לידי והוא חוקר". המתלונן אישר שעמד ליד ושמע את השכנה מספרת לשוטר. הוא השיב ששמע שכנה אחת מדברת ואינו יודע את שמה. המתלונן נשאל האם היא היתה רוסייה והשיב- "מאיפה אני יודע? מה אני חבר שלה? אני אמרתי שאלו אותה שאלה וזה מה שאני אומר בדיוק זה ההסבר שלי ואז השוטר ביקש ממני לזוז הצידה אז זזתי". המתלונן נשאל מדוע אמר לפי איך שמספרות השכנות כאשר הוא ראה אותו הולך לכיוון הדלת והשיב- "שבן אדם יורד מהאוטו אני לא יודע לאן הוא הולך אבל השכנה בעדות שלה אמרה שהגיע לדלת אתה מבין? אני שמעתי בדיוק וזה ההסבר שלי". המתלונן נשאל האם בעצם לא ראה אותו והשיב- "ירד מהדלת שלי והלך לכיוון הדלת. זה כמה מטרים. לשאלת ביהמ"ש אני גם ראיתי וגם השכנה אמרה שהוא הלך. ראיתי אותו הולך לכיוון הדלת". כאשר נאמר לו שזה בעצם הסקת מסקנות, השיב- "הוא ירד ממני והלך לכיוון הדלת וחזר אח"כ, תשאל את השכנים מה שהם ראו אבל את זה היא אמרה והשוטר הזיז אותי, אז זה ההסבר שאתה שמעת" (עמ' 20 לפרוטוקול ש' 22- עמ' 21 ש' 14). בחקירתו החוזרת התייחס לכך המתלונן, כאשר נשאל מה עוד שמע את השכנה אומרת מלבד זה שהבחור שירד הלך לבנין וחזר והשיב- "שום דבר, השוטר אמר לי זוז הצידה. השאלה נשאלה בדיוק מול העיניים שלי, לא יותר מזה" (עמ' 22 לפרוטוקול ש' 3-1).

גרסת המתלונן, בעדותו בבית המשפט היתה אמינה ומהימנה. המתלונן לא הפריז בדבריו וניכר שאינו מחפש להעליל על הנאשמים וכך גם טען כשנשאל מדוע לא זיהה אותם במסדר הזיהוי והשיב- "אני לא הייתי בטוח לא רציתי להגיד על אנשים שלא עשו כלום שהם כן עשו ובגלל זה לא הייתי בטוח" (ש' 55-56 לת/48). מעדות הנאשם עלה שאין לו הכרות מוקדמת עם הנאשמים ואין לו מניע להפליל אותם. המתלונן שלל ששמע את עדות אוקסנה והתרשמת כי דבריו כנים גם בהקשר זה ולא עולה חשש לתיאום עדויותיהם או להשפעה זרה של עדותה על גרסתו ולהיפך. המתלונן היה עקבי בגרסאותיו במשטרה, בשחזור ובעדותו בבית המשפט. על הנזק שנגרם למתלונן ניתן ללמוד מעדותו וכן מהמסמכים הרפואיים שהוגשו (ת/37) והתמונות (ת/38). זאת ועוד, לגרסת המתלונן נמצאו אימותים בגרסאות הנאשמים בנוגע להשלכת מפתחות הרכב, תחילת האירוע בתגובה לדרישת התשלום בגין הנסיעה בסך ₪ 40 ונטילת הטלפון הנייד שלו במהלך האירוע.

מת/50- הודעתה של אוקסנה שנמסרה ביום 17.8.19 בשעה 4:54 עולה כי היתה בדירתה ושמעה צעקות אז ניגשה לחלון "וראיתי רכב מונית וגבר אחד שישב ליד הנהג לבש חולצה לבנה ומכנס ג'ינס וראיתי שהוא לוקח דברים מאיזור התאים של הנהג. מחוץ למונית ליד הדלת של הנהג. מחוץ למונית ליד הדלת של הנהג היה גבר שלבש גם הוא חולצה לבנה ומכנס ג'ינס שהכה בחוזקה באזור הפנים של נהג המונית. שמעתי שמישהו יוצא מהבניין יש שער ברזל למטה ושמעתי שמישהו יצא מהבניין עם גופייה לבנה וגם הוא התחיל להרביץ לנהג..." (עמ' 1 לת/50 ש' 2-10). לטענת אוקסנה, היו 3 חשודים בתקיפה (ש' 20, ת/50).

בשחזור שנערך לאוקסנה הצביעה לשוטר דוד אוחיון היכן עמדה וסיפרה כי ראתה שלושה אנשים מרביצים לנהג המונית ו"סיפרה כי שניים היו בתוך המונית ואחד מהם יצא החוצה מהמונית כאשר הוא מכופף ואז כולם הרביצו לו ולקחו דברים מהמונית העדה עוד סיפרה כי מישהו מהם לקח את מפתחות המונית וזרק אותם לאחר מכן הם הורידו את החולצות שלהם וברחו מהמקום כאשר שכנים נוספים צעקו שיזמינו משטרה ואחד התוקפים צעק שהכל בסדר" (ת/31).

בעדותה בבית המשפט חזרה על כך ש"כולם הרביצו לנהג, שלושה אנשים הרביצו לו. אחד ישב ליד הנהג, עוד אחד עמד ליד הנהג ועוד אחד אח"כ יצא מהבניין. הרביצו לו, כל האנשים" (עמ' 24 לפרוטוקול ש' 19-20). אוקסנה עמדה בעדותה על כך שראתה שלושה תוקפים. מעדותה, עלה שאינה יודעת האם היה מישהו במושב האחורי, היות ולא ראתה (עמ' 28 לפרוטוקול ש' 16-17, עמ' 30 ש' 15-16) (הקווים הוספו, ד.פ.).

אוקסנה לא זכרה את האירוע במדויק במועד עדותה וניכר היה שהיא חוששת מהנאשמים ומהמעמד בו נמצאת. יחד עם זאת, אוקסנה אישרה שכאשר שוחחה עם השוטר זכרה את האירוע וסיפרה לו אמת (עמ' 25-27 לפרוטוקול).

באשר לטענה לפיה היא אינה דוברת עברית כראוי, זה המקום לציין, כי צוין בפרוטוקול הדיון, בתגובה לטענת הסניגור לפיה הודעת העדה נגבתה בשפה העברית וחלק מהדברים בהודעתה לא נאמרו על ידה, כי "למען הסדר אציין שאני מתרשם שהעדה מדברת ומבינה לפחות עברית בסיסית" (עמ' 26 לפרוטוקול ש' 16-8). יודגש, כי הסניגורים ויתרו על חקירת השוטר שגבה את עדותה (עמ' 33 לפרוטוקול).

באשר לטענה לפיה נהג המונית עמד לידה בזמן גביית עדותה, הרי שלטענתה עמד לידה בין 5-10 דקות (עמ' 27 לפרוטוקול ש' 12-19), כאשר מעיון בת/50 עולה כי הודעתה נגבתה ממנה בין השעה 4:54 ועד לשעה 5:20. אוקסנה שללה שהיא שמעה את עדות הנהג שנמסרה למשטרה (עמ' 31 לפרוטוקול ש' 7-8).

באשר לטענה לפיה אוקסנה אישרה שהנאשם 2 כלל לא נגע בנהג אלא רק יצא ועמד ליד המונית טענה אוקסנה שאינה זוכרת, וזאת לעומת גרסתה למשטרה בסמוך לאירוע, שם טענה ש"גם הוא התחיל להרביץ לנהג". בנסיבות ולאור התרשמותי כאמור מעדותה של אוקסנה בבית המשפט והחשש שנשקף ממנה, לרבות העובדה שמדובר בעדות

שניתנה בסמוך לאירוע, אני מוצא לנכון להעדיף את אמרת החוץ שמסרה- ת/50, על פני עדותה בבית המשפט בהתאם לסעיף 10א לפקודת הראיות. יצוין כי מדובר בעדה אובייקטיבית שנקלעה לאירוע ועמדה על כך שכל שלושת הנאשמים תקפו את המתלונן (ת/50, ת/31). העדה נעדרת כל מניע להפללת הנאשמים ומסרה עדות עקבית ומהימנה. עוד יצוין כי עדותה של אוקסנה עולה בקנה אחד עם עדות המתלונן, כאשר שניהם טענו שדובר בשלושה תוקפים, וכי שלושתם נטלו חלק פעיל בתקיפה. עוד תיארה אוקסנה שאחד מהתוקפים (הנאשם 2) הלך לשער הברזל וחזר לצד הנהג והיכה אותו, בדומה לתיאור המתלונן.

גרסת הנאשם 1

בהודעתו הראשונה במשטרה (ת/41) מיום 29.8.19 תיאר הנאשם 1 את האירוע כדלקמן: **"...רואד שאל אותו כמה זה אמר לו 40 מתי שאמר לו 40 לא יודע מה רואד נתן לו פצצה לפניו אני כבר ירדתי מהמונית אני לא יודע על מה הוא נתן לו את הפצצה אתה יודע מהלחץ אני לא אומר לך שלא נתתי אני נתתי מכה למונית נתתי לו דחיפה על הרגל לא משהו נתתי לו דחיפה והלכתי מהצד השני כדי להגיד לרואד שיעזוב אותו גם חמודי היה צועק על רואד די מה אתה עושה רואד לא עזב אותו הוא המשיך להרביץ לו ...".** הנאשם 1 שלל שהנאשם 2 הרביץ לנהג המונית. כאשר נשאל מה הוא עצמו עשה מלבד לתת לנהג בעיטה, השיב- **"לא בעיטה נתתי לו מכה ברגל עם היד ומתי שנתתי לו מכה עף לי הכוס מה היה לה בדיוק שלוק".** הנאשם נשאל למה שיתן לנהג מכה ברגל והשיב- **"אמרתי לך לא ידעתי מה קורה שם לא נתתי לו מכה נתתי לו דחיפה ורציתי להזיז את אח שלי רואד וגם צעקנו מלא שם על רואד גם חמודי"** (עמ' 2 לת/41 ש' 7- עמ' 3 ש' 49).

באשר לנטילת הטלפון טען הנאשם 1 שאינו זוכר האם הוא או חמודי נטלו את המכשיר ולאחר מכן טען שהוא לקח את הטלפון של הנהג והחזיר אותו לכסא של הרכב ורואד לקח אותו כשיצא בהמשך (עמ' 4 ש' 58-69).

בהודעה נוספת מיום 2.9.19 שלל הנאשם שתקף את נהג המונית וטען שגם חמודי לא נגע בו. הנאשם שלל שנטל את הפלאפון של נהג המונית. הנאשם עמד על גרסתו ושלל שהיו 3 תוקפים, כלשונו- **"לא לא היה אמרתי לך חוץ מהדחיפה שדחפתי את הנהג כי רואד התיישב עליו חוץ מזה לא היה כלום"** (עמ' 3 לת/42 ש' 39-41). בהמשך טען- **"חוץ מרואד שתקף אותו והוא חנק אותו ונתן לו אגרופים לפניו חוץ ממנו אף אחד לא נגע בנהג לא אני ולא חמודי"** (עמ' 3 ש' 48-50).

בשחזור שנערך (ת/22) חזר הנאשם 1 על גרסתו.

בעדותו בבית המשפט טען הנאשם 1 שפתח את הדלת של הנהג על מנת להפריד. לדבריו, כאשר החל הויכוח היה ליד רואד מהצד של הנהג. הנאשם 1 שלל שנותר מישהו במונית מלבד רואד. לדבריו, חמודי עמד ליד הדלת האחורית של הנוסע של הנהג ולא עשה דבר. בעדותו בבית המשפט, טען לראשונה הנאשם 1 שנטל את הפלאפון של נהג המונית, כאשר לדבריו, התבלבל בין מכשיר הנייד של רואד לבין מכשירו של הנהג (עמ' 35-36 לפרוטוקול). הנאשם לא ידע ליתן הסבר אמיתי מדוע לא טען זאת בחקירותיו ולבסוף טען שלא זכר כי היה בלחץ (עמ' 41 לפרוטוקול ש' 16-25).

בהמשך, שלל את טענת חמודי לפיה הוא נתן לו את הטלפון על מנת שימכור אותו (עמ' 44 לפרוטוקול ש' 12-15).
כאשר נשאל האם נהג המונית שיקר כשתואר שהיו עליו כמה אנשים, השיב-"הוא לא שיקר, בגלל שחשב מהמכות
שקיבל מאחי וראה את הידיים שלי שאני מפריד חשב שגם אני תוקף אותו" (עמ' 39 לפרוטוקול ש' 25-28).
כאשר הופנה לשחזור, שם טען שדחף את הנהג, השיב-"אני אומר לך שדחפתי כדי להפריד ביניהם, לא רק דחפתי,
דחפתי כדי להפריד ביניהם. את שניהם דחפתי". בהמשך, טען שהיה בלחץ בשחזור. כאשר נאמר לו שלדחוף זה
ההיפך מלמשוך טען-"להרחיק את שניהם אחד מהשני, לא רק את הנהג, שניהם" (עמ' 42 לפרוטוקול ש' 3-23).
בהמשך, כשנשאל מדוע טען בחקירתו שנתן מכה ברגל לנהג עם היד שלו, השיב-"מתי שהפרדתי, לא מכה, הפרדתי"
(עמ' 44 לפרוטוקול ש' 16-19). הנאשם שלל בעדותו שהוציא את המפתחות מהסווץ וזרק לכביש ולא ידע לומר מדוע
חמודי טען שעשה זאת (עמ' 40 לפרוטוקול ש' 32- עמ' 41 ש' 7) בהמשך, חזר על גרסתו ושלל שיש ביניהם סכסוך
(עמ' 45 לפרוטוקול ש' 4-18).

מת/25- מזכר שנערך ע"י השוטר אחיון באשר לשיחה מיום 5.9.19 עם טל- זוגתו של יניר, עולה כי היא סירבה לתת
עדות בכתב בגלל חששה מהמשפחה של יניר. לטענתה, יניר סיפר לה יום לפני שנעצר שהאחים שלו- רואד וחמודי
נעצרו על שוד ושהוא גם מעורב בשוד ומי שהתחיל את השוד זה אחיו רואד. עוד אמרה שלהבנתה, יניר הודה בשוד.

הנאשם 1 עמד על כך בעדותו בבית המשפט שרק ניסה להפריד בין נהג המונית לרואד, הן מהדלת של הנהג והן
מהדלת של רואד, אך ללא הצלחה. הנאשם לא ידע להסביר מדוע הנאשם 2 אישר שתקף את המתלונן יחד עם רואד.
הנאשם לא יכול היה להשיב לשאלות שעלו ביחס לגרסתו ולא ידע להסביר מדוע אוקסנה, נהג המונית או אחיו, יפלילו
אותו. יוער, כי מדובר בגרסה שקרית שאינה עולה בקנה אחד עם יתר הראיות בתיק. הנאשם ניסה להרחיק עצמו
מהאירוע ולמזער את חלקו. גם בנוגע לנטילת הפלאפון לא מצאתי לנכון לקבל את גרסתו, שהועלתה לראשונה בעדותו
בבית המשפט, כאשר לא היתה מניעה להעלותה בהודעותיו במשטרה, לו היתה אמת. יוער, כי בחקירתו הראשונה
במשטרה הודה הנאשם 1 שנתן למתלונן "מכה ברגל עם היד" ולאחר מכן טען שדובר בדחיפה. הנאשם אישר שהשתתף
בתקיפה, אם כי ניסה למזער את חלקו, כלשונו-"אני לא אומר לך שלא נתתי, אני נתתי מכה למונית נתתי לו
דחיפה על הרגל לא משהו נתתי לו דחיפה...". כפי שצוין לעיל, לא התרשמתי כי הנאשם 1 דיבר אמת בעדותו
במשטרה או בבית המשפט ביחס לחלקו באירוע. זאת ועוד, נהג המונית שלל בעדותו שמי מהנאשמים ניסה להפריד או
צעק על השני שיחדול ממעשיו, להיפך, עלה כי הם ניסו להפחידו באומרים לחמודי שיביא בקבוק או סכין. מכאן, הטענה
לפיה אותה דחיפה נועדה להפריד בין רואד למתלונן, פעולה שלווה לטענת הנאשם 1 בצעקות לרואד שיחדול
ממעשיו, נשללה.

גרסת הנאשם 2

בהודעתו הראשונה במשטרה מיום 28.8.19 שלל הנאשם קשר לאירוע וטען שהיה בבית עם אשתו והפנה את החוקר
למצלמות האבטחה בביתו. הנאשם שלל שקנה או מכר טלפון לאחרונה. הנאשם שלל שהיה עם אחיו ביום 17.8.19 או
שנסע עימם במונית. יודגש כי מהמזכרים מיום 28.8.19 של רס"מ עופר קליגר וסמ"ר שי דינדיחשוילי (ת/39, ת/40)
עלה שהנאשם בכה, צעק, נגח בקיר בארון ובשולחן עד שהחוקרים נאלצו להחזיקו בחוזקו על מנת שלא ימשיך לפגוע
בעצמו. עוד עלה כי הנאשם טען בפניהם שיעזבו אותו ושהוא רוצה להרוג את עצמו. מהתנהלות זו, ניתן ללמוד על מצבו

הנפשי של הנאשם 2, על אף שהכחיש נחרצות את נוכחותו באירוע.

בהודעתו השנייה מיום 30.8.19 (ת/44) עמד על כך תחילה שלא יצא מביתו במועד הרלוונטי ושלל שמכר טלפון לאחרונה. כאשר הוצגו לו תמונות שלו בעסק, טען שלא מדובר בו ורק לאחר שנאמר לו שאשתו זיהתה אותו, השיב-
"טוב בוא נתחיל מהתחלה" (ש' 173 עמ' 7 לת/44). הנאשם הודה בשלב זה, שמכר את הטלפון וטען שיניר נתן לו את המכשיר והורה לו למכור אותו (ש' 189 לת/44). הנאשם בכה במהלך עדותו, טען שהוא מפחד וביקש שיתחשבו בו. לדבריו, הוא לא נגע בנהג המונית. הנאשם טען כי יניר לקח את מפתחות הרכב והשליך אותם (עמ' 8 ש' 225 לת/44). בהמשך תיאר-"אני ירדתי מהמונית בשלום שבזי ויניר ירד אחריי הנהג אומר לרואד תביא לי 40 שקל יניר הסתובב מהצד השני פתח את הדלת רצה לנסוע הנהג יניר פתח לו את הדלת ואז יניר ורואד תקפו אותו ואני התחלתי להגיד לו אחמד תעזוב אותו" ובהמשך-"אני ראיתי שנים מרביצים לו אני בראש של הבן שלי לא עשיתי כלום עמדתי בצד תביא את הנהג תשאל אותו אם עשיתי משהו אמרתי לנהג לנסוע ולהם שיעזבו אותו הם אחים שלי הגדולים אני לא יכול לתפוס אותם הם ירביצו לי מכות רצח" (עמ' 8 ש' 217-235). בהמשך תיאר-"...אני הייתי בחוץ לא ראיתי מאיפה הוא מוציא את הכסף אני ראיתי שהוא ויניר תוקפים אותו" (ש' 355-356 לת/44). הנאשם השיב שרואד התחיל באירוע ויניר אחריו (עמ' 9 ש' 256). הנאשם השיב שיניר הוא זה שלקח את הטלפון של נהג המונית (עמ' 9 לת/44 ש' 258, 271). כאשר נאמר לו שלטענת יניר הוא רק דחף את הנהג ולקח את הטלפון והחזיר למקום, השיב-"לא הוא דחף אותו לקח לו את המפתח של הרכב זרק לו אותו אחרי זה הסתובב מהצד השני ולקח לו את הטלפון ולא החזיר" (עמ' 10 ש' 310-313). הנאשם השיב שהוא מסר ליניר את הכסף שקיבל כתוצאה ממכירת הטלפון (עמ' 11 ש' 318-325).

בהודעתו השלישית מיום 3.9.19 (ת/45) הנאשם עמד על כך שלא נטל חלק בתקיפה. כאשר נשאל מי חנק ובעט בנהג המונית השיב שרואד ויניר (עמ' 3 לת/45 ש' 44-47).

בשחזור שנערך לנאשם (ת/23) עלה כי הנאשם טען שירד מהמונית, אז ראה את רואד ויניר תוקפים את הנהג ויניר לקח את הטלפון של הנהג ורואד את הכסף ושלושתם ברחו מהמקום דרך גרם מדרגות, עשו סיבוב ולאחר מכן עלו לבית של חמודי.

בעדותו בבית המשפט טען הנאשם בניגוד לגרסאותיו הקודמות, שיניר רק ניסה להפריד, כלשונו-"שכן אדם רוצה להפריד הוא מנסה להפריד בכל דרך, להפריד אחד מהשני, או שדוחף לצד השני, הפרדה לכל דבר. שאתה רוצה להפריד אתה לא יודע איך להפריד" (עמ' 50 לפרוטוקול ש' 1-2). הנאשם הודה שטעה שמכר את הטלפון וסיפר שהיה צריך את הכסף על מת לקנות חלב לבנו, בניגוד לטענתו במשטרה לפיה מסר את הכסף ליניר (עמ' 49 לפרוטוקול ש' 2-7). הנאשם ניסה לחזור בו בגרסתו בבית המשפט מכך שיניר תקף את נהג המונית ואף מכך שיניר הוציא את מפתח הרכב מהסווין וזרק. לדבריו, שיקר במשטרה כשאמר שיניר עשה זאת. הנאשם לא ידע להסביר מדוע השכנה ונהג המונית טוענים שהשתתף בתקיפה וכשנשאל האם מדובר בצירוף מקרים, השיב שהנהג שמע זאת מהשכנה, טענה שכאמור נשללה.

יוער, כי לא התרשמתי כי גרסתו של הנאשם מהימנה. הנאשם שיקר בחקירתו הראשונה במשטרה כיוון שרצה להרחיק

עצמו מהאירוע, היות ולטענתו לא רצה להסתבך ולשוב לכלא. גם תגובתו כפי שעלתה ממזכרי השוטרים העידה על מצבו הנפשי הנסער וחששו מההליך. בעדותו השנייה, נראה שסיפור סיפור המתקרב לאירוע כפי שהתרחש, אך בחר להפריד עצמו ועמד על כך שלא נטל חלק, בניגוד לראיות. הנאשם לא סיפק גרסה עקבית אלא גרסה שקרית שכל מטרתה כאמור להרחיק עצמו מהאירוע ולא מצאתי לנכון להאמין לו. עוד יצוין כי מגרסתו במשטרה עולה כי הנאשם 1 נטל חלק פעיל באירוע, לרבות נטילת המפתחות והטלפון הנייד וזאת בהתאם לעדויות ולראיות בתיק.

עדות רואד טאלב

רואד בעדותו טען שיניר ניסה להפריד וחמודי לא התקרב לרכב. לדבריו, לקח את כל האחריות לאירוע על עצמו. העד אישר שהודה בכתב האישום אך טען שלא קורא עברית ולא הבין את משמעות הדברים (הדבר לא מנע ממנו בהמשך עדותו לטעון שרק כשקרא את כתב האישום זכרוננו החל לחזור אליו). לדבריו, אין לו אמון במשטרה ורצה להודות רק בפני שופט. העד שלל שכתב האישום הוקרא לו וזאת על אף שבפני כב' השופטת פוקס הסתייג מהמילה "בחוזקה" וטען שהמכות לא היו חזקות (יודגש כי רואד היה מיוצג בהליך וגם הטענה לפיה אינו יודע מה פירוש המילה "למעט" דינה להידחות נוכח האמור).

בנסיבות, יש להעדיף את הודאתו במשפטו (ת/55) מכח סעיף 10א לפקודת הראיות, על פני עדותו בבית המשפט, עדות בה ניסה ליטול את מלוא האחריות עליו ולפטור את אחיו ממנה. עדותו לא התיישבה עם הראיות בתיק- כגון נטילת המפתחות ברכב, כאשר הודאתו במסגרת משפטו תואמת את הראיות בתיק ולא היתה מניעה שיסתייג מהפללת הנאשמים, לו הדברים היו נכונים, כפי שבחר להסתייג מהמילה בחוזקה ביחס למכות שניתנו על ידו באירוע. כאמור לעיל, רואד לא הסתייג מהעובדות המתארות את חלקם של הנאשמים באירוע אלא שהוסיף מיוזמתו שהמעשים בוצעו ללא תכנון מקדים ועל רקע שימוש בסמים ואלכוהול, כאשר הוא משתמש בלשון רבים ("היינו", "לא היה לנו שום תכנון") (עמ' 10 לת/55).

הראיות הנסיבתיות

כפי שעלה ממצלמות האבטחה ודו"ח הצפייה (ת/13, ת/8) הנאשמים נמלטו מהזירה רגלית יחדיו בסיום האירוע. הנאשמים זיהו עצמם בחקירותיהם במשטרה (ת/42, ת/44) וזיהו את המקום כמדרגות ביתו של הנאשם 2. מדובר בהתנהגות מפלילה, המלמדת על שיתוף הפעולה של השלושה שמטרתה להימלט עם השלל ולא על נוכחות "תמימה" כמי שנקלעו לאירוע. אף אחד מהנאשמים לא נותר לסייע לנהג המונית או הזעיק עבורו עזרה.

בנוסף, מכירת הטלפון ע"י הנאשם 2 (שניטל ע"י הנאשם 1) בחנות "גולד מובייל" מלמדת אף היא על שיתוף הפעולה ועל הרווח כתוצאה מביצוע העבירה, עובדה המתיישבת עם היותם מבצעים בצוותא באירוע.

הפן המשפטי

כפי שצוין לעיל, עדות המתלונן, עדות השכנה והודאתו של רואד-הינן עדויות ישירות אודות האירוע אשר מפלילות את הנאשמים ונמסרו ללא תיאום בין העדים כאמור לעיל. במישור העובדתי לא מצאתי יסוד לקבוע כי עדותה של אוקסנה זוהמה על ידי נוכחות המתלונן בעת גביית הודעתה. מעדויותיהם עלה כי שלושת המעורבים באירוע (בהם הנאשמים 1 ו-2) נטלו חלק פעיל בתקיפת המתלונן, כאשר לעדויות נמצאו אימותים חיצוניים כפי שפורט לעיל.

בפן העובדתי, אין מחלוקת כי שני הנאשמים נכחו באירוע וכעולה מהעדויות- נטלו בו חלק פעיל. אין משמעות לכך שהמתלונן לא ידע לומר מאיזו מכה נגרמה לו איזו חבלה (יוזכר כי נשללה הטענה לפיה המכה הראשונה שניתנה ע"י רואד היא בהכרח זו שגרמה לחבלה החמורה) ובפן המשפטי אין משמעות לכך, שכן הנאשמים הצטרפו לרואד במעשיו במהלך האירוע ולאחריו וחברו למטרה משותפת, כאשר ההלכה בדבר חבירה ספונטנית מתייחסת גם לעבירות תוצאתיות כגון חבלה חמורה. יודגש, כי אין הכרח בתכנון מוקדם של השותפות ודי בשותפות ספונטנית שנוצרה על אתר לשם השגת מטרה משותפת שבני החבורה מודעים לה. אין נפקא מינה אם המעשים נעשו על ידי כולם, או אם נעשו מקצתם על ידי אחד ומקצתם בידי אחר (ראו: ע"פ 4693/01 **מדינת ישראל נ' בביזאיב** (24.7.2002)). במקרה דנן, כל אחד מהשותפים לביצוע העבירה, תרם באופן אקטיבי להשלמתה ומדובר בביצוע בצוותא.

לאור כל האמור לעיל, אני מרשיע את הנאשמים במיוחס להם בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ג אייר תש"פ, 07 מאי 2020, במעמד הצדדים.

דניאל פיש , שופט